الجزء ١٠ الحزب ١٩

۞ وَاعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُۥ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ إِن
كُنتُمْ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ ٱلْفُرْقَانِ
يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٤١ إِذْ
أَنتُم بِٱلْعُدْوَةِ ٱلدُّنْيَا وَهُم بِٱلْعُدْوَةِ ٱلْقُصْوَىٰ وَٱلرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَٱخْتَلَفْتُمْ فِي ٱلْمِيعَٰدِ
وَلَٰكِن لِّيَقْضِيَ ٱللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ
هَلَكَ عَنۢ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنۢ بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ
لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ٤٢ إِذْ يُرِيكَهُمُ ٱللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ
وَلَوْ أَرَىٰكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَٰزَعْتُمْ فِي ٱلْأَمْرِ
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٤٣ وَإِذْ
يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ ٱلْتَقَيْتُمْ فِيٓ أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
فِيٓ أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ ٱللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى ٱللَّهِ
تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ٤٤ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
فَٱثْبُتُوا۟ وَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٤٥

41 O, voi, dreptcredincioșilor! Să știți că orice veți lua ca pradă de război de la necredincioși se împarte în cinci părți, patru cincimi din acestea se împart luptătorilor, iar cea de-a cincea cincime se împarte în alte cinci părți: o parte pentru Allah și profetul Său, care se cheltuiesc pentru interesele generale ale musulmanilor, o parte pentru neamurile profetului din Bani [neamul] Hașem și Bani [neamul] Al-Muttalib, o parte pentru orfani, o parte pentru săraci și nevoiași, și o parte pentru cei aflați în călătorie și se găsesc în nevoie, fără mijloacele necesare. [Aceasta] dacă voi credeți în Allah și în ceea ce Noi am pogorât asupra robului Nostru – Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în ziua bătăliei de la Badr, în care Allah a deosebit între adevăr și neadevăr, atunci când v-a făcut izbânditori împotriva dușmanilor voștri. Și Allah, Cel care v-a făcut pe voi izbânditori, este cu putere peste toate.

42 Aduceți-vă aminte când voi vă aflați pe malul apropiat de vale, în apropierea Medinei, iar idolatrii se aflau pe malul îndepărtat al văii, în direcția Meccăi, iar caravana se afla mai jos decât voi, aproape de platoul Mării Roșii. Dacă voi și idolatrii v-ați fi dat întâlnire, să vă întâlniți la Badr, unii dintre voi ar fi încălcat timpul întâlnirii. Însă Allah Preaslăvitul v-a întâlnit pe voi la Badr fără a vă înțelege [mai înainte] pentru a împlini un lucru ce trebuia împlinit, și anume izbânda dreptcredincioșilor și eșecul celor necredincioși. Și pentru a ridica rangul religiei Sale și a umili politeismul; și a face să piară cei care au pierit, având o dovadă clară, prin izbânda dreptcredincioșilor, în pofida numărului redus și a pregătirii lor inferioare. Și să rămână în viață cei care au rămas în viață având [de asemenea] dovada limpede de la Allah, pentru a nu mai rămâne niciunuia dintre ei vreun argument pe care să îl susțină în fața lui Allah. Și Allah este, neîndoielnic, Cel care Aude vorbele tuturor și Știe faptele lor, și Lui nu-i rămâne necunoscut nimic din acestea și îi va răsplăti pentru ele.

43 O, tu, Profetule! Adu-ți aminte de binecuvântarea lui Allah asupra ta și asupra dreptcredincioșilor, atunci când Allah ți i-a arătat pe politeiști în vis puțini la număr. Și tu i-ai înștiințat pe dreptcredincioși despre aceasta și ei au primit-o ca o vestire de bine, și le-a sporit încrederea și determinarea pentru confruntarea inamicilor și lupta împotriva lor. Iar dacă Allah Preaslăvitul ți i-ar fi arătat pe idolatri în visul tău ca fiind mulți, determinarea companionilor tăi și curajul lor ar fi scăzut și ei s-ar fi temut de luptă. Însă Allah v-a păzit de aceasta și v-a ferit de eșec, și a făcut numărul lor mic în ochii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El este bine știutor al celor ce influențează inimile, precum și al celor ascunse în piepturi. **44 O, voi, dreptcredincioșilor! Aduceți-vă aminte cum El vi i-a arătat vouă puțini în ochii voștri, când v-ați întâlnit, și v-a încurajat pe voi, astfel, întru a vă avânta, așa după cum v-a împuținat și pe voi în ochii lor, pentru ca ei să înainteze în luptă fără a se gândi la retragere, pentru ca Allah să împlinească un lucru ce trebuia împlinit față de idolatri, prin ucidere și luarea lor ca prizonieri, și binecuvântarea dreptcredincioșilor, prin izbândire și învingerea inamicilor. Și la Allah, Unicul, se întorc toate lucrurile, și El îl răsplătește pe făcătorul de rău pentru relele lui, și pe făcătorul de bine pentru binele lui.**

45 O, voi cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! Când întâlniți o oaste de dușmani, fiți statornici în înfruntarea cu ei și nu vă temeți și pomeniți-L pe Allah mult, căci El este Cel cu putere întru a vă face izbânditori asupra lor, poate că El vă va da cele pe care voi vi le doriți și vă va feri de cele de care vă temeți!

Dintre pildele acestor versete: **1 - Prăzile sunt ale lui Allah și El le oferă atunci când El vrea, în modalitatea în care El voiește, și nimeni nu are vreo putere în această privință. 2 - Printre factorii favorizanți ai izbânzii se numără și rânduiala situației dreptcredincioșilor, astfel încât să le faciliteze lor izbânda, răbdarea, fermitatea și pomenirea lui Allah. 3 - Legea lui Allah se împlinește și înțelepciunea ei este întotdeauna măreață și o binefacere pentru robii lui Allah și pentru întreaga comunitate, în ansamblul ei.**

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَنَٰزَعُواْ فَتَفۡشَلُواْ وَتَذۡهَبَ
رِيحُكُمۡۖ وَٱصۡبِرُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ٤٦ وَلَا تَكُونُواْ
كَٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِم بَطَرٗا وَرِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ ٤٧ وَإِذۡ زَيَّنَ
لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ ٱلۡيَوۡمَ مِنَ
ٱلنَّاسِ وَإِنِّي جَارٞ لَّكُمۡۖ فَلَمَّا تَرَآءَتِ ٱلۡفِئَتَانِ نَكَصَ
عَلَىٰ عَقِبَيۡهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّنكُمۡ إِنِّيٓ أَرَىٰ مَا لَا
تَرَوۡنَ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَۚ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٤٨ إِذۡ يَقُولُ
ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰٓؤُلَآءِ دِينُهُمۡۗ
وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٤٩ وَلَوۡ
تَرَىٰٓ إِذۡ يَتَوَفَّى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَضۡرِبُونَ
وُجُوهَهُمۡ وَأَدۡبَٰرَهُمۡ وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ ٥٠ ذَٰلِكَ
بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيكُمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ٥١
كَدَأۡبِ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيّٞ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٥٢

(46) Fiți supuși lui Allah și fiți supuși trimisului Său, în vorbele, în faptele voastre și în toate împrejurările, și nu vă certați, căci [cearta] și diferențierile de opinie pot fi un motiv al slăbiciunii, lașității și pieirii forței voastre! Și fiți răbdători întru confruntarea cu inamicii voștri, căci Allah este cu cei răbdători, oferindu-le sprijinul și ajutorul Său. Iar cel alături de care este Allah, este cel învingător și izbânditor, fără îndoială!

(47) Și nu fiți asemenea politeiștilor care au ieșit din Mecca, mândri [și îngâmfându-se], de ochii lumii, pentru a-i face pe oameni să se abată de la religia lui Allah, și să îi oprească de la a intra în aceasta, căci Allah este Cel care Cuprinde cu știința Sa tot ceea ce ei fac; nimic nu îi rămâne ascuns din faptele lor și îi va răsplăti pentru ele.

(48) O, voi, dreptcredincioșilor! Aduceți-vă aminte dintre binecuvântările lui Allah asupra voastră și atunci când Șeitan le-a înfrumusețat idolatrilor faptele lor și i-a încurajat la confruntarea cu musulmanii și atacarea lor, zicând: „Astăzi nu este niciun învingător pentru voi printre oameni, căci eu sunt aliat cu voi și vă voi apăra de inamicii voștri!" Dar când cele două oști s-au întâlnit, pe de-o parte oștirea dreptcredincioșilor care erau susținuți de Îngeri, iar pe de altă parte oștirea politeiștilor împreună cu care se afla Satana, care îi va înșela pe ei. Atunci Satana le-a întors spatele fugind zicând politeiștilor: „Eu nu am nicio legătură cu voi! Eu văd Îngerii veniți să îi susțină pe dreptcredincioși! Eu mă tem ca Allah să mă nimicească, căci Allah este aspru la pedeapsă, și nimeni nu poate înfrunta pedeapsa Sa!"

(49) Și aduceți-vă voi aminte când fățarnicii și cei a căror credință este slabă au zis: „Acești musulmani au fost
amăgiți de religia lor, care le promite victoria împotriva dușmanilor, în pofida numărului lor mic și a pregătirii
precare, în vreme ce inamicii lor sunt numeroși și puternic pregătiți!" Însă aceștia nu au priceput că pe cei ce se
încred în Allah, Unicul, și cred în victoria pe care El le-a promis-o, Allah îi va face victorioși, cu adevărat, și nu îi
va înșela pe ei, indiferent de cât de slabi ar fi; căci Allah este Cel Puternic, care de nimic nu poate fi învins, și Cel
Înțelept în orânduirea și Legea Sa. (50) O, tu, Profetule! Și dacă ai vedea tu cum Îngerii iau sufletele și le smulg celor
care nu cred în Allah și în profetul Său. Și cum îi lovesc peste fețe dacă s-au apropiat și peste spinări, dacă încearcă să
fugă, spunându-le: „Gustați, o, voi, necredincioșilor, din chinul Focului!" Și de ai vedea tu aceasta, ai vedea un lucru
înfiorător. (51) Aceasta este pedeapsa dureroasă în momentul în care vi se iau sufletele, - o, voi, necredincioșilor! –
iar în mormintele voastre și în Viața de Apoi veți avea parte de un chin arzător, drept pedeapsă pentru ceea ce au
săvârșit mâinile voastre în viața lumească, căci Allah nu nedreptățește oamenii, ci judecă între ei cu dreptate, căci El
este Judecătorul cel Drept. (52) Pedeapsa pogorâtă asupra acestor necredincioși nu este specifică numai lor, ci ea stă
în rânduiala lui Allah pentru toate timpurile și locurile, și ea s-a abătut, de asemenea, asupra neamului lui Faraon
și al celor de dinaintea lor, care nu au crezut în semnele lui Allah Preaslăvitul și pe care Allah i-a pedepsit pentru
păcatele lor. Allah este Cel Puternic, ce nu poate fi învins [și] este aspru la pedeapsă cu cei nesupuși!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Orgoliul este o boală gravă care erodează construcția personalității umane și accelerează distrugerea celui afectat de ea. 2 - Răbdarea ușurează suportarea greutăților și a încercărilor. Aceasta are [și] un beneficiu divin, și anume susținerea oferită de Allah pentru cel care rabdă împlinind porunca Sa, iar aceasta poate fi observată în întâmplările vieții. 3 - Conflictele și diferențierile sunt dintre factorii destrămării națiunii și un semnal de alarmă cu privire la înfrângere, regres și dispariția puterii, a izbândei și a țării. 4 - Credința îl împinge pe cel care o deține la înfăptuirea unor lucruri mărețe, care nici marilor armate nu le sunt posibile [în mod obișnuit].

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ لَمۡ يَكُ مُغَيِّرٗا نِّعۡمَةً أَنۡعَمَهَا عَلَىٰ قَوۡمٍ حَتَّىٰ
يُغَيِّرُواْ مَا بِأَنفُسِهِمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٥٣ كَدَأۡبِ ءَالِ
فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ فَأَهۡلَكۡنَٰهُم
بِذُنُوبِهِمۡ وَأَغۡرَقۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَۚ وَكُلّٞ كَانُواْ ظَٰلِمِينَ ٥٤
إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ
٥٥ ٱلَّذِينَ عَٰهَدتَّ مِنۡهُمۡ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهۡدَهُمۡ فِي كُلِّ
مَرَّةٖ وَهُمۡ لَا يَتَّقُونَ ٥٦ فَإِمَّا تَثۡقَفَنَّهُمۡ فِي ٱلۡحَرۡبِ فَشَرِّدۡ بِهِم
مَّنۡ خَلۡفَهُمۡ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ ٥٧ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوۡمٍ
خِيَانَةٗ فَٱنۢبِذۡ إِلَيۡهِمۡ عَلَىٰ سَوَآءٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡخَآئِنِينَ
٥٨ وَلَا يَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ سَبَقُوٓاْۚ إِنَّهُمۡ لَا يُعۡجِزُونَ
٥٩ وَأَعِدُّواْ لَهُم مَّا ٱسۡتَطَعۡتُم مِّن قُوَّةٖ وَمِن رِّبَاطِ ٱلۡخَيۡلِ
تُرۡهِبُونَ بِهِۦ عَدُوَّ ٱللَّهِ وَعَدُوَّكُمۡ وَءَاخَرِينَ مِن دُونِهِمۡ
لَا تَعۡلَمُونَهُمُ ٱللَّهُ يَعۡلَمُهُمۡۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيۡءٖ فِي سَبِيلِ
ٱللَّهِ يُوَفَّ إِلَيۡكُمۡ وَأَنتُمۡ لَا تُظۡلَمُونَ ٦٠ ۞ وَإِن جَنَحُواْ لِلسَّلۡمِ
فَٱجۡنَحۡ لَهَا وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٦١

ربع الحزب ١٩

53 Această pedeapsă dureroasă este pentru că
Allah, dacă a pogorât o binecuvântare asupra
unui popor, El nu schimbă îndurarea pe care
a revărsat-o asupra lor, decât dacă ei schimbă
sufletele lor bune întru credință, conformare,
recunoașterea binecuvântărilor și mulțumirea
pentru ele, cu necredința în Allah, nesupunerea
față de El și tăgăduirea binecuvântărilor Sale.
Allah este Cel care Aude vorbele supușilor Săi
și știe faptele lor, și nimic dintre acestea nu îi
rămâne Lui ascuns! **54** Acești necredincioși
sunt asemenea celorlalți necredincioși în Allah,
precum neamul lui Faraon și celelalte popoare
mincinoase de dinainte de ei. Aceștia au socotit
drept mincinoase semnele Domnului lor și Allah
i-a nimicit pentru păcatele lor. El a nimicit neamul
lui Faraon și i-a înecat în mare, căci ei, atât
neamul lui Faraon, cât și neamurile de dinainte de
ei, cu toții erau nelegiuiți, datorită necredinței lor
în Allah, făcându-I asociați Lui și, prin aceasta,
au meritat pedeapsa lui Allah Preaslăvitul, și El
a trimis-o asupra lor. **55** Cu adevărat, cele mai
rele făpturi de pe fața pământului sunt cei care
nu au crezut în Allah și în profeții Săi. Și ei nu
cred chiar și dacă le-ai aduce toate semnele.
Datorită înverșunării lor întru necredință, le-au
fost afectate toate mijloacele călăuzirii, precum
mintea, auzul și vederea. **56** Aceia cu care ai făcut
legăminte și pacturi, precum neamul Qurayda,
apoi au încălcat de fiecare dată legământul lor, și
nu au frică de Allah, și nu respectă legămintele lor
și nici nu se conformează pacturilor făcute cu voi.
57 O, tu, profetule! Așadar, dacă tu îi întâlnești
pe câmpul de luptă pe cei care încalcă legămintele lor, pedepsește-i cu cea mai cruntă pedeapsă, până ce vor auzi de
aceasta și alții, care poate că vor lua aminte la cele ce li s-au întâmplat și se vor teme să te atace și să ofere susținerea
inamicilor tăi împotriva ta. **58** O, tu, profetule! Și dacă te vei teme vreodată de hainie și încălcarea legămintelor
din partea unui neam cu care te-ai legat, înștiințează-i cu privire la ruperea înțelegerii cu ei, astfel încât și tu și
ei să știți aceasta, și nu îi lua pe ei prin surprindere înainte de a-i înștiința. Pentru că luarea lor prin surprindere
fără înștiințare prealabilă este o formă de înșelăciune, iar Allah nu-i iubește pe cei haini, așadar acordă atenție
sporită înșelăciunii. **59** Și să nu-și închipuie niciodată cei care nu cred că ei au scăpat de pedeapsa lui Allah, căci
ei nu vor putea niciodată să Îl împiedice de la nimic și nici nu pot scăpa de pedeapsa Sa, ci aceasta îi va ajunge pe
ei și va pogorî asupra lor. **60** O, voi, dreptcredincioșilor! Pregătiți pentru lupta împotriva lor tot ceea ce puteți
pregătiți-oameni și provizii, arcași și săgeți. Și pregătiți pentru voi din caii înșeuați pe calea lui Allah, cu care să-i
înspăimântați pe dușmanii lui Allah și pe dușmanii voștri dintre necredincioși, care stau la pândă, înconjurându-vă,
și pentru a-i înfricoșa prin aceasta și pe alții, pe care voi nu-i știți, și nici nu știți ostilitatea pe care ei o ascund față de
voi, ci doar Allah, Unicul, îi știe, și știe ceea ce ei ascund în sufletele lor. Și orice cheltuiți pe calea lui Allah, fie mult
sau puțin, vă va fi dat înapoi pe deplin de către Allah în această viață lumească, și vă va da răsplata lor completă și
fără vreo lipsă [și] în Viața de Apoi. Așadar, grăbiți-vă către dăruirea pe calea lui Allah.
61 Iar dacă ei vor înclina către împăcare și oprirea de la atacurile împotriva ta, înclină și tu către ea, o, tu, profetule.
Și fă legământ cu ei și pune-te în grija lui Allah și încrede-te în El, căci El nu te va înșela, și El este Cel care Aude
vorbele lor și Știe intențiile și faptele lor.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Dintre beneficiile pedepselor și restricțiilor aplicate în cazul comiterii de păcate, se numără și aceea că ele se constituie ca o stavilă pentru acela care nu a comis [încă] o astfel de faptă, precum și pentru cel care a comis-o anterior, pentru a nu o [mai] repeta. 2 - Printre calitățile alese ale dreptcredincioșilor se numără și loialitatea față de cei cu care au încheiat legăminte, în afară de situația în care au descoperit o trădare confirmată. 3 - Musulmanii trebuie să se pregătească cu tot ceea ce este cerut pentru combaterea inamicilor lor, [atât] în privința armamentului, [cât și] a planurilor și strategiilor de luptă.
4 - Permisibilitatea de reconciliere cu inamicul, dacă aceasta este în interesul musulmanilor.

وَإِن يُرِيدُوٓاْ أَن يَخۡدَعُوكَ فَإِنَّ حَسۡبَكَ ٱللَّهُۚ هُوَ ٱلَّذِيٓ أَيَّدَكَ
بِنَصۡرِهِۦ وَبِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٦٢ وَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡۚ لَوۡ أَنفَقۡتَ
مَا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا مَّآ أَلَّفۡتَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ
أَلَّفَ بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّهُۥ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٦٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ حَسۡبُكَ
ٱللَّهُ وَمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٦٤ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ حَرِّضِ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ عَلَى ٱلۡقِتَالِۚ إِن يَكُن مِّنكُمۡ عِشۡرُونَ صَٰبِرُونَ
يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِۚ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٞ يَغۡلِبُوٓاْ أَلۡفٗا مِّنَ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَفۡقَهُونَ ٦٥ ٱلۡـَٰٔنَ خَفَّفَ
ٱللَّهُ عَنكُمۡ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمۡ ضَعۡفٗاۚ فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٞ
صَابِرَةٞ يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِۚ وَإِن يَكُن مِّنكُمۡ أَلۡفٞ يَغۡلِبُوٓاْ
أَلۡفَيۡنِ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ٦٦ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ
أَن يَكُونَ لَهُۥٓ أَسۡرَىٰ حَتَّىٰ يُثۡخِنَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ تُرِيدُونَ عَرَضَ
ٱلدُّنۡيَا وَٱللَّهُ يُرِيدُ ٱلۡأٓخِرَةَۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٦٧ لَّوۡلَا كِتَٰبٞ
مِّنَ ٱللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمۡ فِيمَآ أَخَذۡتُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ٦٨ فَكُلُواْ
مِمَّا غَنِمۡتُمۡ حَلَٰلٗا طَيِّبٗاۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٦٩

(62) O, tu, profetule! Însă dacă ei vor voi să te înșele, prin înclinarea lor aparentă către conciliere și încetarea luptei, pentru a avea timp să se pregătească pentru atac, atunci Allah îți va fi de ajuns pentru a respinge viclenia și înșelăciunea lor. El este Cel care te-a susținut cu ajutorul Său și te-a întărit prin izbânda dreptcredincioșilor, dintre muhajirin și ansar.

(63) Și a unit inimile dreptcredincioșilor prin care te-a făcut pe tine izbânditor, după ce acestea fuseseră împărțite mai înainte, și de ai fi cheltuit tu tot ceea ce se află pe pământ, pentru a uni inimile lor despărțite, tot nu le-ai fi putut uni. Însă Allah, Unicul, le-a unit pe ele, căci El este Puternic în împărăția Sa și nimic nu Îl poate învinge, și El este Înțelept în prescrierile și orânduirile și legile Sale.

(64) O, profetule! Cu adevărat, Allah îți este de ajuns ca sprijinitor, precum și dreptcredincioșilor care sunt împreună cu tine și te urmează! Așadar, încrede-te în Allah și sprijină-te pe El.

(65) O, profetule! Îndeamnă-i pe dreptcredincioși la luptă și încurajează-i către aceasta, prin ceea ce întărește voința și reîmprospătează zelul! O, voi, dreptcredincioșilor, dacă douăzeci dintre voi sunt statornici și răbdători întru combaterea politeiștilor, ei vor birui două sute de necredincioși; iar de sunt între voi o sută răbdători, ei vor birui o mie dintre aceia care nu cred; căci necredincioșii sunt un neam de oameni care nu pricep rânduiala lui Allah întru izbândirea celor aleși de El, și ei luptă doar pentru înălțarea lor în viața lumească.

(66) O, voi, dreptcredincioșilor! Acum, Allah v-a ușurat vouă sarcina, căci El știe că în voi este slăbiciune. Și v-a ușurat-o vouă ca o îndurare pogorâtă de la El asupra voastră, și a făcut astfel încât unul dintre voi să poată ține piept la doi dintre necredincioși, astfel încât dacă printre voi sunt o sută statornici, ei vor înfrânge două sute de necredincioși, iar dacă printre voi sunt o mie răbdători și statornici, ei vor înfrânge două mii dintre necredincioși, cu voia lui Allah, căci Allah este cu cei statornici dintre dreptcredincioși, susținându-i și făcându-i învingători.

(67) Niciunui profet nu i se cuvine să ia prizonieri dintre necredincioșii împotriva cărora luptă, fără ca mai înainte să îi pedepsească pentru agresiunea lor, ucigându-i, pană ce teama a cuprins inimile lor și nu se vor mai întoarce la atac. O, voi, dreptcredincioșilor! Atunci când ați luat prizonieri în lupta de la Badr, v-ați dorit ca ei să se răscumpere [în bani], în vreme ce Allah voiește pentru voi Lumea de Apoi, obținută prin izbândirea religiei și a înălțării acesteia. Iar Allah este Cel Puternic prin atributele și forța Sa, și El de nimeni nu poate fi învins. El este Înțelept în orânduielile și legile Sale.

(68) De n-ar fi venit mai înainte hotărâre de la Allah în care s-a prestabilit că vă sunt permise vouă prăzile de război, și cererea răscumpărării prizonierilor, v-ar fi lovit pe voi mare osândă de la Allah pentru ceea ce ați luat dintre prăzi și ca răscumpărări pentru prizonieri, înainte de venirea unei revelații de la Allah care să vă permită aceasta.

(69) O, voi, dreptcredincioșilor! Mâncați voi, așadar, din cele ce le-ați luat ca pradă de război de la necredincioși, căci acestea sunt permise pentru voi. Și fiți cu frică de Allah prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale, căci Allah este Iertător și Îndurător cu supușii Săi cei dreptcredincioși!

Dintre pildele acestor versete:

1 - În aceste versete se află o promisiune de la Allah pentru supușii Săi cei dreptcredincioși în sensul susținerii și suportului lor împotriva inamicilor. 2 - Fermitatea în fața inamicilor este obligatorie, ci nu opțională, pentru musulmani, atâta vreme cât nu le este permisă încălcarea acestei porunci, de anumite situații specifice.

3 - Allah iubește pentru slujitorii Săi cele mai nobile lucruri și le urăște pe cele josnice, și pentru aceasta i-a îndemnat către căutarea răsplății veșnice și nesfârșite ale Vieții de Apoi. 4 - Acceptarea răscumpărării prizonierilor de război sau privilegierea lor prin eliberare, nu trebuie să se producă decât după ce înfrângerea lor a fost definitivă, intrând sub stăpânirea musulmanilor prin stabilirea și consolidarea statului islamic.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّمَن فِيٓ أَيۡدِيكُم مِّنَ ٱلۡأَسۡرَىٰٓ إِن يَعۡلَمِ ٱللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمۡ خَيۡرٗا يُؤۡتِكُمۡ خَيۡرٗا مِّمَّآ أُخِذَ مِنكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ
وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٧٠ وَإِن يُرِيدُواْ خِيَانَتَكَ فَقَدۡ خَانُواْ ٱللَّهَ
مِن قَبۡلُ فَأَمۡكَنَ مِنۡهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٧١ إِنَّ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ فِي سَبِيلِ
ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ أُوْلَٰٓئِكَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَلَمۡ يُهَاجِرُواْ مَا لَكُم مِّن وَلَٰيَتِهِم مِّن شَيۡءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُواْۚ
وَإِنِ ٱسۡتَنصَرُوكُمۡ فِي ٱلدِّينِ فَعَلَيۡكُمُ ٱلنَّصۡرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوۡمِۭ
بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم مِّيثَٰقٞۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ٧٢ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٍۚ إِلَّا تَفۡعَلُوهُ تَكُن فِتۡنَةٞ فِي
ٱلۡأَرۡضِ وَفَسَادٞ كَبِيرٞ ٧٣ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ
حَقّٗاۚ لَّهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ٧٤ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنۢ بَعۡدُ
وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ مَعَكُمۡ فَأُوْلَٰٓئِكَ مِنكُمۡۚ وَأُوْلُواْ ٱلۡأَرۡحَامِ
بَعۡضُهُمۡ أَوۡلَىٰ بِبَعۡضٖ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمُۢ ٧٥

**70 O, tu, profetule! Spune celor prinși în mâinile
voastre dintre politeiștii pe care i-ați luat ca
prizonieri în ziua bătăliei de la Badr: „Dacă
Allah știe că în inimile voastre se află ceva bun,
și o intenție curată, El vă va dărui ceva încă și
mai bun decât ceea ce v-a luat ca răscumpărare
pentru a nu vă întrista astfel pentru cele pe care
vi le-a luat, și vă va ierta vouă păcatele, căci
Allah este Iertător și Îndurător cu cei care și-
au cerut iertare dintre robii Săi. Și El a împlinit
promisiunea făcută lui Abbas, unchiul profetului
(pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa),
precum și celorlalți care au acceptat islamul.
71 O, tu, Muhammed! Dacă ei voiesc să te trădeze
prin cuvintele pe care ei ți le spun, ei L-au trădat și
pe Allah mai înainte; însă Allah te-a făcut pe tine
învingător asupra lor, și unii dintre ei au fost uciși,
iar alții luați în captivitate. Așadar, ei să se aștepte
la o asemenea răsplată dacă se vor întoarce, căci
Allah este Atoateștiutor în privință creațiilor Sale
și a celor ce le sunt benefice, și El este Înțelept în
orânduirea Sa. 72 Cu adevărat, aceia care au
crezut în Allah și în profetul Său, au plinit legea
Sa și au purces în pribegie din patria necredinței,
către tărâmul islamului sau către un loc în care
să îl poată adora pe Allah în siguranță, și au
luptat sacrificându-și averile și sufletele pentru
Cuvântul lui Allah, precum și aceia care le-au
dat adăpost în casele lor și le-au dat ajutor, acei
emigranți, precum și cei care i-au sprijinit dintre
oamenii cetății [neamul de baștină], își sunt aliați
unii altora, întru suport și într-ajutorare. Însă pe
aceia care au crezut în Allah, dar n-au purces în pribegie, din locul necredinței, către tărâmul islamului, voi nu
aveți, o, voi, dreptcredincioșilor, a-i sprijinii și proteja pe ei [întru nimic] până ce nu vor purcede și ei în pribegie
pe calea lui Allah. Iar de vor fi ei nedreptățiți de către necredincioși și vă vor cere ajutor, atunci ajutați-i împotriva
dușmanilor lor. Însă dacă între voi și între dușmanii lor este un legământ, nu îl încălcați; căci Allah este Cel care
Vede ceea ce faceți, și nimic nu îi este Lui ascuns din faptele voastre, și vă va răsplăti pentru ele. 73 Aceia care
nu cred în Allah sunt uniți de necredința lor, și își sunt aliați unul altuia. Așadar, să nu fie ei luați ca aliați de către
dreptcredincioși. Dacă voi nu îi luați că aliați pe dreptcredincioși și îi susțineți pe necredincioși, aceasta va fi o
încercare [și dezbinare] pentru dreptcredincioși atunci când nu vor găsi sprijin la frații lor întru credință, și va fi
pe pământ mare stricăciune, prin oprirea de la calea lui Allah. 74 Iar aceia care au crezut în Allah și au purces
în pribegie de dragul Său, precum și aceia care i-au primit dându-le adăpost și sprijin, aceia sunt cu adevărat
credincioși, și ei vor avea ca răsplată de la Allah iertarea păcatelor lor și o îndestulare îmbelșugată, în Paradis.
75 Însă aceia care au crezut mai apoi, după cei care i-au precedat întru islam dintre muhajirin și ansar, și au purces în
pribegie din pământul necredinței către tărâmul credinței, și au luptat pe calea lui Allah pentru a fi Cuvântul lui Allah
mai presus, și cuvântul necredincioșilor înjosit, aceia sunt dintre voi, o, dreptcredincioșilor! Ei au aceleași drepturi și
aceleași obligații ca și voi, totuși, cei care sunt legați prin rudenie au întâietate unii față de alții în legea lui Allah, și
sunt mai apropiați unul de celălalt în privința moștenirii decât cei care moștenesc de la ei în virtutea unor înțelegeri
sau legături de fraternitate [în islam], care au fost încheiate mai înainte. Cu adevărat, Allah este peste toate Știutor, și
nimic nu îi este ascuns Lui. El știe ceea ce este potrivit supușilor Săi și le prescrie lor aceasta.**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Dreptcredincioșilor li se impune să îi încurajeze pe prizonieri în sensul
acceptării credinței adevărate. 2 - Aceste versete cuprind o binevestire pentru dreptcredincioși în sensul persistenței
întru izbândă asupra politeiștilor, atâta vreme cât au urmat factorii favorizanți ai victoriei, atât din punct de vedere
material, cât și spiritual. 3 - Cu adevărat, dacă musulmanii nu sunt uniți întru combaterea neamului necredinței, nu
va fi vădită puterea lor și aceasta poate fi cauza unei mari nelegiuiri. 4 - Virtuțile din punctul de vedere al legislației
islamice cu privire la respectarea jurămintelor și pacturilor încheiate, chiar și dacă acestea ar veni în defavoarea
unora dintre musulmani.**

سُورَةُ التَّوۡبَةِ
آياتها ١٢٩ — ترتيبها ٩

نصف الحزب ١٩

بَرَآءَةٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١
فَسِيحُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَرۡبَعَةَ أَشۡهُرٖ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُمۡ غَيۡرُ مُعۡجِزِي
ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُخۡزِي ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢ وَأَذَٰنٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ
إِلَى ٱلنَّاسِ يَوۡمَ ٱلۡحَجِّ ٱلۡأَكۡبَرِ أَنَّ ٱللَّهَ بَرِيٓءٞ مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ
وَرَسُولُهُۥۚ فَإِن تُبۡتُمۡ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ وَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَٱعۡلَمُوٓاْ
أَنَّكُمۡ غَيۡرُ مُعۡجِزِي ٱللَّهِۗ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
٣ إِلَّا ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ثُمَّ لَمۡ يَنقُصُوكُمۡ شَيۡـٔٗا
وَلَمۡ يُظَٰهِرُواْ عَلَيۡكُمۡ أَحَدٗا فَأَتِمُّوٓاْ إِلَيۡهِمۡ عَهۡدَهُمۡ إِلَىٰ مُدَّتِهِمۡۚ
إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ٤ فَإِذَا ٱنسَلَخَ ٱلۡأَشۡهُرُ ٱلۡحُرُمُ
فَٱقۡتُلُواْ ٱلۡمُشۡرِكِينَ حَيۡثُ وَجَدتُّمُوهُمۡ وَخُذُوهُمۡ وَٱحۡصُرُوهُمۡ
وَٱقۡعُدُواْ لَهُمۡ كُلَّ مَرۡصَدٖۚ فَإِن تَابُواْ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ
ٱلزَّكَوٰةَ فَخَلُّواْ سَبِيلَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٥ وَإِنۡ أَحَدٞ
مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٱسۡتَجَارَكَ فَأَجِرۡهُ حَتَّىٰ يَسۡمَعَ كَلَٰمَ
ٱللَّهِ ثُمَّ أَبۡلِغۡهُ مَأۡمَنَهُۥۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَعۡلَمُونَ ٦

Surat At-Tawba

Medinită

Dintre obiectivele acestui capitol:

Dezvăluirea situației diferitelor grupuri de oameni, prin separarea necredincioșilor, demascarea ipocriților și evidențierea dreptcredincioșilor.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Aceasta este o lepădare de la Allah și de la trimisul Său și un anunț deschis al anulării legământului pe care voi îl încheiaserăți cu idolatrii din peninsula Arabă, o, voi, musulmanilor!
(2) O, voi, idolatrilor! Peregrinați prin țară în siguranță vreme de patru luni, însă după acestea, voi nu aveți nicio înțelegere cu noi și nici vreo siguranță. Și să să știți cu convingere că voi nu veți putea scăpa de pedeapsa și chinul lui Allah, dacă veți rămâne în necredință și că Allah îi va acoperi de rușine pe necredincioși, prin uciderea lor și luarea lor ca prizonieri, în viața lumească și cu intrarea în Foc în Ziua Judecății! Iar acest lucru este valabil și pentru cei care și-au încălcat legământul, precum și pentru cei al căror legământ este permanent, fără a avea un termen stabilit. Iar cel care are un legământ pentru o perioadă prestabilită, chiar și dacă aceasta depășește patru luni, va fi respectată perioada stabilită.
(3) Și este o vestire de la Allah și de la Trimisul Său către toți oamenii, în ziua Pelerinajului cel mare, că Allah Preaslăvitul se dezice de politeiști, precum și trimisul Său. Dacă vă veți căi pentru facerea de asociați lui Allah, - o, voi, politeiștilor! – aceasta va fi mai bine pentru voi, însă dacă voi respingeți căința, să știți că nu-L veți putea face pe Allah neputincios și nu veți putea scăpa de pedeapsa Sa! Și vestește-le,-o, tu, profetule!-acelora care nu cred în Allah cele ce îi vor întrista pe ei – osânda dureroasă care-i așteaptă. (4) În privința politeiștilor cu care ați încheiat legământ, respectați legământul încheiat cu ei, precum și cu aceia care nu v-au lipsit pe voi de nimic dintre prevederile acestuia, și ei sunt absolviți de hotărârea anterioară. Așadar, țineți legământul încheiat pană la termenul asupra căruia v-ați învoit cu ei! Allah îi iubește pe cei care au frică și se feresc de pedeapsa Sa prin respectarea poruncilor Sale, și dintre acestea și loialitatea în privința legămintelor încheiate, și prin depărtarea de restricțiile Sale, printre care și trădarea.
(5) Iar când se vor încheia lunile cele sfinte în care le-ați menținut siguranța inamicilor voștri, atunci ucideți-i pe idolatri oriunde îi aflați! Împresurați-i pe ei în fortărețele lor și pândiți-i pe drumurile lor! Însă dacă ei se căiesc la Allah pentru politeismul lor și împlinesc Rugăciunea și achită Dania din averile lor; atunci ei au devenit frații voștri în islam. Așadar, opriți-vă de la războirea cu ei, căci Allah este Iertător și Îndurător cu cei care se căiesc dintre robii Săi!
(6) O, tu, profetule! Dacă vreunul dintre idolatrii a cărui ucidere și confiscare a averii a fost declarată permisă, te roagă să-i dai adăpost, dă-i lui adăpost, pentru ca astfel el să aibă posibilitatea de a auzi Coranul, apoi ajută-l să ajungă la un loc în care va fi în siguranță! Aceasta pentru că necredincioșii sunt un neam de oameni care nu știu realitatea acestei religii, iar dacă o vor cunoaște prin ascultarea recitării Coranului, poate că vor fi călăuziți.

Dintre pildele acestor versete:

1 - În aceste versete se află dovadă clară al interesului acordat de islam echității relațiilor externe cu dușmanii, ce trebuie să se bazeze pe pace, siguranță și bună înțelegere. 2 - Islamul acordă o importanță deosebită legămintelor și impune loialitatea în privința acestora, și a făcut din respectarea lor o ramură a credinței și o condiție intrinsecă a smereniei față de Allah. 3 - Cu adevărat, împlinirea Rugăciunii și achitarea daniei sunt un indiciu al apartenenței la islam și sunt o modalitate de protejare a vieții și averii, și oferă celor care le împlinesc aceleași drepturi cu ale musulmanilor, asigurând protecția vieții și averii lor, prin intermediul apartenenței la islam. 4 - Legiferarea dreptului nemusulmanilor de a cere protecție de la musulmani, pentru a avea posibilitatea de a asculta cele ce indică adevărul islamului. În aceasta este toleranța și generozitatea interacțiunii cu necredincioșii și o dovadă a faptului că întâietatea este oferită păcii.

كَيۡفَ يَكُونُ لِلۡمُشۡرِكِينَ عَهۡدٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِۦٓ
إِلَّا ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّمۡ عِندَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۖ فَمَا ٱسۡتَقَٰمُواْ
لَكُمۡ فَٱسۡتَقِيمُواْ لَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ٧
كَيۡفَ وَإِن يَظۡهَرُواْ عَلَيۡكُمۡ لَا يَرۡقُبُواْ فِيكُمۡ إِلّٗا وَلَا
ذِمَّةٗۚ يُرۡضُونَكُم بِأَفۡوَٰهِهِمۡ وَتَأۡبَىٰ قُلُوبُهُمۡ وَأَكۡثَرُهُمۡ
فَٰسِقُونَ ٨ ٱشۡتَرَوۡاْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلٗا فَصَدُّواْ عَن
سَبِيلِهِۦٓۚ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩ لَا يَرۡقُبُونَ
فِي مُؤۡمِنٍ إِلّٗا وَلَا ذِمَّةٗۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُعۡتَدُونَ ١٠ فَإِن
تَابُواْ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ فَإِخۡوَٰنُكُمۡ فِي
ٱلدِّينِۗ وَنُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ١١ وَإِن
نَّكَثُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُم مِّنۢ بَعۡدِ عَهۡدِهِمۡ وَطَعَنُواْ فِي دِينِكُمۡ
فَقَٰتِلُوٓاْ أَئِمَّةَ ٱلۡكُفۡرِ إِنَّهُمۡ لَآ أَيۡمَٰنَ لَهُمۡ لَعَلَّهُمۡ
يَنتَهُونَ ١٢ أَلَا تُقَٰتِلُونَ قَوۡمٗا نَّكَثُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ
وَهَمُّواْ بِإِخۡرَاجِ ٱلرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٍۚ
أَتَخۡشَوۡنَهُمۡۚ فَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخۡشَوۡهُ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ١٣

(7) Nu se cuvine ca cei care îi fac asociați lui Allah să aibă un legământ cu El și cu trimisul Său, în afară de acei idolatri cu care voi ați făcut legământ la Moscheea cea Sfântă în pactul de la Hudaibiyah, câtă vreme ei respectă înțelegerea încheiată cu voi, și nu o încalcă, respectați-o și voi și nu o încălcați; căci Allah îi iubește pe cei smeriți dintre supușii Săi, care împlinesc poruncile și se feresc de restricțiile Sale.

(8) Cum să aibă ei un legământ și o înțelegere pentru siguranța lor, de vreme ce ei sunt dușmanii voștri și de vreme ce, atunci când ei v-ar birui, nu vor avea grijă de voi nici de dragul lui Allah, nici al legăturilor de rudenie, și nici în virtutea vreunui legământ cu voi, ci ei vă vor supune la cele mai rele chinuri! Ei vă mulțumesc pe voi prin vorbele frumoase pe care le rostesc gurile lor, însă inimile lor nu urmează cuvintelor lor, și nu sunt fideli celor pe care le spun. Iar cei mai mulți dintre ei sunt ieșiți din drumul supunerii față de Allah, pentru că ei au încălcat legământul încheiat!

(9) Ei au înlocuit și au schimbat urmarea versetelor lui Allah, dintre care și respectarea legămintelor, pe un preț de nimic dintre rămășițele vieții lumești prin care își satisfac poftele și dorințele. Și s-au oprit pe ei înșiși de la urmarea adevărului, s-au opus acestuia, și i-au împiedicat și pe alții de la Adevăr. Și cât de rău este ceea ce fac ei!

(10) Ei nu îl păzesc pe vreun credincios, nici pentru Allah, nici pentru rudenie, și nici pentru vreun legământ, datorită vrăjmășiei lor. Ei întrec măsura, încălcând limitele lui Allah, datorită nelegiuirii și agresiunii de care ei sunt caracterizați!

(11) Însă dacă ei se căiesc la Allah pentru necredința lor, și rostesc mărturisirea de credință întru acceptarea islamului, împlinesc Rugăciunea și achită Dania din averile lor, atunci ei au devenit prin aceasta musulmani, și ei sunt frații voștri întru religie. Li se cuvine lor ceea ce vi se cuvine și vouă și li se impune lor ceea ce vi se impune și vouă. Și nu vă este permis vouă să vă războiți cu ei, pentru că acceptarea islamului garantează protecția vieților, averii și onoarei lor. Iar Noi facem limpezi și clare semnele pentru un neam care știe și trage beneficii de pe urma lor atât pentru sine cât și pentru ceilalți. (12) Dar dacă acești idolatri cu care v-ați înțeles întru părăsirea luptei pentru o perioadă determinată, încalcă jurămintele lor și hulesc religia voastră, înjosind-o, ei devin astfel conducători și căpetenii ale necredinței, și nu li se cuvine lor niciun legământ și nici vreo înțelegere care să apere viețile lor. Luptați-vă cu ei, și poate că ei se vor opri din necredință, nerespectarea legămintelor și disprețul lor față de religie. (13) O, voi, dreptcredincioșilor! De ce nu luptați voi împotrivă unor oameni care și-au călcat jurămintele și pacturile, și au vrut, prin adunarea lor din Dar An-Nadua, să-l alunge pe profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) din Mecca și ei sunt cei care v-au atacat mai întâi, atunci când i-au ajutat pe cei din neamul Bakran, aliații Quraișilor împotriva neamului Khuza'ah, aliații profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)?! Oare vă temeți de ei și pentru aceasta nu înaintați împotriva lor? Allah Preaslăvitul este mai îndreptățit să vă temeți de El, dacă voi sunteți cu adevărat dreptcredincioși!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Aceste versete indică faptul că lupta împotriva idolatrilor care au încălcat legământul s-a produs datorită unei serii de motive, cel mai important dintre acestea fiind încălcarea convenției încheiate. 2 - În aceste versete se află un indiciu al faptului că împotriva celui care s-a oprit de la împlinirea rugăciunii sau oferirea daniei, trebuie dusă lupta până când el le împlinește, așa cum a făcut Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el). 3 - Unii învățați au luat Cuvântul lui Allah: "și hulesc religia voastră" drept un indiciu al obligativității uciderii oricui a calomniat religia în mod intenționat, luând-o în derâdere și în batjocură. 4 - În aceste versete se află un indiciu al faptului că dreptcredinciosul care se teme [numai] de Allah, Unicul, trebuie să fie cel mai viteaz și mai curajos în luptă.

قَٰتِلُوهُمۡ يُعَذِّبۡهُمُ ٱللَّهُ بِأَيۡدِيكُمۡ وَيُخۡزِهِمۡ وَيَنصُرۡكُمۡ
عَلَيۡهِمۡ وَيَشۡفِ صُدُورَ قَوۡمٖ مُّؤۡمِنِينَ ١٤ وَيُذۡهِبۡ غَيۡظَ
قُلُوبِهِمۡۗ وَيَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٥
أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تُتۡرَكُواْ وَلَمَّا يَعۡلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ مِنكُمۡ
وَلَمۡ يَتَّخِذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَا رَسُولِهِۦ وَلَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَلِيجَةٗۚ
وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٦ مَا كَانَ لِلۡمُشۡرِكِينَ أَن يَعۡمُرُواْ مَسَٰجِدَ
ٱللَّهِ شَٰهِدِينَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِم بِٱلۡكُفۡرِۚ أُوْلَٰٓئِكَ حَبِطَتۡ
أَعۡمَٰلُهُمۡ وَفِي ٱلنَّارِ هُمۡ خَٰلِدُونَ ١٧ إِنَّمَا يَعۡمُرُ مَسَٰجِدَ
ٱللَّهِ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى
ٱلزَّكَوٰةَ وَلَمۡ يَخۡشَ إِلَّا ٱللَّهَۖ فَعَسَىٰٓ أُوْلَٰٓئِكَ أَن يَكُونُواْ مِنَ
ٱلۡمُهۡتَدِينَ ١٨ ۞ أَجَعَلۡتُمۡ سِقَايَةَ ٱلۡحَآجِّ وَعِمَارَةَ ٱلۡمَسۡجِدِ
ٱلۡحَرَامِ كَمَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَجَٰهَدَ فِي سَبِيلِ
ٱللَّهِۚ لَا يَسۡتَوُۥنَ عِندَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٩
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ
وَأَنفُسِهِمۡ أَعۡظَمُ دَرَجَةً عِندَ ٱللَّهِۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ ٢٠

ثلاثة أرباع الحزب ١٩

14 O, voi, dreptcredincioșilor! Luptați-vă
împotriva acestor idolatri, căci, dacă voi vă luptați
cu ei, Allah îi va pedepsi în mâinile voastre, prin
uciderea lor de către voi, și-i va acoperi de rușine,
prin învingere și captivitate, și vă va ajuta să-i
biruiți. El va tămădui boala aflată în piepturile
unor oameni dreptcredincioși care nu au fost
prezenți la luptă, prin cele întâmplate – uciderea,
luarea în captivitate și învingerea dușmanilor și
victoria dreptcredincioșilor asupra lor.
15 Și va alunga mânia din inimile supușilor Săi
dreptcredincioși prin victoria oferită lor! Și Allah
va primi căința cui voiește dintre cei îndărătnici,
care s-au împotrivit și s-au încăpățânat oprindu-
se de la supunerea față de El, dacă se vor căi,
așa cum s-a întâmplat cu unii dintre oamenii
din Mecca în ziua cuceririi Meccăi. Allah este
Atoateștiutor al sincerității celor care se căiesc și
El este Înțelept în creația, orânduirea și legea Sa.
16 O, voi, dreptcredincioșilor! Oare credeți voi că
veți fi lăsați așa de către Allah, fără a fi încercați?!
Încercările și testele sunt din rânduiala lui Allah,
și voi veți fi încercați, până ce Allah îi va face
limpede cunoscuți pe aceia dintre supușii Săi care
au luptat cu sinceritate și devotament pentru Allah
și nu au luat în afară de Allah, trimisul Său și
dreptcredincioșii, pe nimeni altcineva ca apărător
dintre necredincioși cu care să se alieze, și nici
tovarăș apropiat pe care să îl urmeze. Și Allah este
Bineștiutor a ceea ce voi faceți, nimic nu îi este
ascuns Lui, și vă va răsplăti pentru faptele voastre.
17 Nu se cuvine ca politeiștii să întrețină moscheile
lui Allah menite actelor de adorare și supunere față de Allah, în vreme ce ei înșiși sunt martorii necredinței, prin cele
pe care le săvârșesc! Faptele acestora sunt zadarnice datorită anulării condiției de bază a acceptării lor, și anume
credința sinceră în Allah, iar în Ziua Învierii ei vor intra în Foc și în el se vor petrece veșnic, în afară de cei s-au căit
și s-au delăsat de politeism înainte ca moartea să-i ajungă! 18 Ci merită să întrețină moscheile lui Allah și să aibă
grijă de ele doar aceia care cred în Allah, Unicul, fără a-i face Lui nici un asociat, și cred în Ziua de Apoi, împlinesc
Rugăciunea, aduc Dania și nu se tem de nimeni în afară de Allah, Preaslăvitul, căci aceștia sunt cei ce poate vor fi
dintre cei călăuziți pe calea cea dreaptă! Însă în ceea ce îi privește pe politeiști, ei sunt cei mai îndepărtați de aceasta.
19 O, voi, idolatrilor! Oare puneți voi sarcina de a da pelerinilor să bea apă și întreținerea Moscheii celei Sfinte pe
aceeași treaptă cu credința celui care crede în Allah și nu îi face Lui pe nimeni asociat, și crede în Ziua de Apoi și luptă
cu sufletul și averea sa pentru a fi Cuvântul lui Allah înălțat, și cuvântul necredincioșilor înjosit? Oare i-ați făcut voi
egali pe aceștia în fața lui Allah?! Ei nu sunt deopotrivă înaintea lui Allah și Allah nu călăuzește neamul celor nelegiuiți,
chiar și dacă ei plinesc fapte bune, asemenea oferirii apei de băut pentru pelerini! 20 Cei care au unit credința în Allah
cu purcederea în pribegie, emigrând de la pământul necredinței către tărâmul islamului, și luptă pe calea lui Allah, cu
averile și cu viețile lor, sunt pe o treaptă mai înaltă înaintea lui Allah decât ceilalți. Aceia sunt câștigători în Paradis.

Dintre pildele acestor versete: 1 - În aceste versete se află dovada iubirii lui Allah față de supușii Săi dreptcredincioși și a grijii Sale pentru situația lor, până într-acolo că a făcut din tămăduirea a ceea ce se află în piepturile lor și înlăturarea resentimentelor ținta unora dintre obiectivele Legilor Sale. 2 - Allah a prescris lupta sfântă în virtutea unui obiectiv nobil, și anume pentru a fi deosebiți cei sinceri și dreptcredincioși, care nu susțin decât religia lui Allah, de cei mincinoși care doar pretind a fi credincioși. 3 - Întreținătorii adevărați ai moscheilor sunt cei care au o credință dreaptă și plinesc fapte bune. Cele mai importante dintre acestea sunt rugăciunea și Dania, și teama față de Allah, care, de fapt, este sursa oricărui bine. 4 - Lupta pe calea lui Allah și credința în El sunt mai înalte cu multe trepte decât [doar] a da apă de băut pelerinilor Moscheii Sfinte, întrucât credința este originea religiei, în vreme ce lupta pe calea lui Allah este cea mai înaltă treaptă a religiei.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ٢١ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ٢٢ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٣ قُلْ إِن
كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ
بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٢٤ لَقَدْ نَصَرَكُمُ
اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۙ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ
كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ٢٥ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا
لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ٢٦

21 Allah, Domnul lor, le vestește dintre cele ce îi va bucura pe ei din îndurarea Lui, din bunăvoința și Harul Său asupra lor că nu se va mânia pe ei niciodată și îi va face să pătrundă în Grădini în care ei se vor bucura de binecuvântări necontenite.
22 În aceste Grădini ei vor rămâne veșnic, ca o răsplată de la Allah pentru faptele lor bune pe care le-au plinit în viața lumească, căci Allah are o răsplată măreață pentru cel ce plinește poruncile Sale și se ferește de interdicțiile Sale, fiind sincer și devotat în religia Sa!
23 O, voi cei care credeți în Allah și urmați cele aduse de profetul Său! Nu-i luați pe părintii voștri, pe frații voștri și pe rudele voastre ca aliați, cărora să le dezvăluiți tainele dreptcredincioșilor și să vă sfătuiți cu ei, dacă ei iubesc necredința mai mult decât credința în Allah, Unicul! Iar aceia dintre voi care îi iau ca aliați, în pofida persistenței lor vădite în necredință, și se arată iubitori față de ei, aceia sunt cei care nu s-au supus lui Allah și au fost nelegiuiți față de propriile lor suflete, prin purtarea acestora către cauzele distrugerii lor din cauza păcatelor! 24 O, tu, profetule! Spune: „O, voi, dreptcredincioșilor! Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile voastre, clanul vostru, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul a cărui prosperitate o iubiți și de a cărui pierdere vă temeți, și locuințele de care sunteți mulțumiți să le locuiți, cu toate vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât trimisul Său și decât lupta pe calea Lui, atunci așteptați-vă să pogoare Allah asupra voastră porunca și pedeapsă Sa!" Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuiți către faptele iubite de El! 25 O, voi, dreptcredincioșilor! Cu adevărat, Allah v-a ajutat să-i biruiți pe dușmanii voștri, idolatrii, în numeroase bătălii, în pofida numărului vostru mic și al pregătirii voastre precare, atunci când voi v-ați încrezut în El și v-ați lăsat în mâna lui Allah, după ce ați luat în considerare toți factorii care stau în puterea voastră, și nu v-ați semețit pentru numărul vostru mare. Căci nu superioritatea numerică a fost motivul izbânzii voastre. Însă, în ziua bătăliei de la Hunayn, când ați fost mândri de numărul vostru mare și ați spus: „Noi nu vom fi înfrânți astăzi de cei puțini [la număr]!", nu v-a fost vouă de folos cu nimic. Și voi ați fost înfrânți de dușmanii voștri, și, îngust vi s-a părut vouă pământul, cu toate că el era întins. După aceea ați întors spatele dușmanilor voștri, fugind înfrânți. 26 Apoi, după fuga voastră din fața dușmanului, Allah a pogorât liniștea Sa asupra trimisului Său și asupra dreptcredincioșilor și au fost întăriți în luptă, și a pogorât ca oșteni îngeri pe care voi nu i-ați văzut. Au fost chinuiți cei care nu credeau, prin ucidere, luarea ca prizonieri, confiscarea averilor și luarea în captivitate a femeilor și copiilor. Aceasta este pedeapsa cu care au fost răsplătiți ei, căci așa este răsplata necredincioșilor ce îl tăgăduiesc pe profetul lor și se opun celor cu care el a venit!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Rangurile virtuții celor ce luptă pe calea lui Allah sunt înalte, căci ei sunt pe cea mai măreață treaptă la Allah dintre toți ceilalți, iar ei se bucură de unele privilegii și ranguri înalte, și ei sunt cei izbânditori și biruitori, și ei sunt cei cărora Domnul lor le binevestește binecuvântările [Sale]. 2 - În aceste versete se află una dintre cele mai clare dovezi ale obligativității iubirii față de Allah și profetul Său, și favorizarea acestei iubiri față de iubirea a orice altceva. 3 - Alegerea zilei bătăliei de la Hunayn pentru a fi menționată dintre toate celelalte bătălii, datorită pildei aflate în aceasta întru obținerea victoriei prin plinirea poruncilor lui Allah și ale trimisului Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și atragerea asupra lor a înfrângerii din partea inamicilor atunci când sunt urmate interese imediate, în detrimentul conformării față de legile lui Allah. 4 - Virtuțile pogorârii liniștii sufletești, căci liniștea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) aduce liniște și liniștire pentru musulmanii aflați împreună cu el, și întărirea încrederii în izbândă; iar liniștea dreptcredincioșilor este liniștea fermității și a cutezanței, venită după neliniște și înfricoșare.

ثُمَّ يَتُوبُ ٱللَّهُ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ
غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡمُشۡرِكُونَ
نَجَسٞ فَلَا يَقۡرَبُواْ ٱلۡمَسۡجِدَ ٱلۡحَرَامَ بَعۡدَ عَامِهِمۡ هَٰذَاۚ
وَإِنۡ خِفۡتُمۡ عَيۡلَةٗ فَسَوۡفَ يُغۡنِيكُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦٓ
إِن شَآءَۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٢٨ قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ
لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ
مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلۡحَقِّ مِنَ
ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ حَتَّىٰ يُعۡطُواْ ٱلۡجِزۡيَةَ عَن يَدٖ
وَهُمۡ صَٰغِرُونَ ٢٩ وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ عُزَيۡرٌ ٱبۡنُ ٱللَّهِ
وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَى ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ ٱللَّهِۖ ذَٰلِكَ قَوۡلُهُم
بِأَفۡوَٰهِهِمۡۖ يُضَٰهِـُٔونَ قَوۡلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَبۡلُۚ
قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُۖ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٣٠ ٱتَّخَذُوٓاْ أَحۡبَارَهُمۡ
وَرُهۡبَٰنَهُمۡ أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَٱلۡمَسِيحَ ٱبۡنَ
مَرۡيَمَ وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُوٓاْ إِلَٰهٗا وَٰحِدٗاۖ
لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ سُبۡحَٰنَهُۥ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٣١

27 Apoi, celor care, după aceasta, se căiesc din necredința și rătăcirea lor, Allah le iartă lor, și primește cererea lor de iertare, după această pedeapsă, căci Allah este Iertător și Îndurător cu cel care se căiește dintre robii Săi, atunci când primește cererea lor de iertare după necredința lor și săvârșirea de păcate.

28 O, voi cei care credeți în Allah și în trimisul Său și urmați cele pe care El le-a prescris! Politeiștii sunt o murdărie, datorită necredinței, nelegiuirii, atributelor condamnabile și relelor obiceiuri! Așadar, ei să nu mai între în zona Moscheii Sfinte după acest an al lor, anul 9 H., chiar și dacă ar fi pelerini. Iar de vă temeți, o, voi, dreptcredincioșilor, de sărăcie, datorită privării voastre de alimentele și diversele bunuri comerciale pe care ei vi le aduceau, să știți că Allah vă va fi vouă de ajuns, și vă va îmbogăți, dacă va voi, căci Allah este Atoateștiutor al situației în care voi vă aflați și Înțelept în cele pe care le orânduiește pentru voi.

29 O, voi, dreptcredincioșilor! Luptați împotriva necredincioșilor care nu cred în Allah ca Dumnezeu Unic, fără de nici un asociat și nu cred nici în Ziua de Apoi și nu stau departe de cele pe care Allah și profetul Său le-a interzis lor, precum mortăciunile, carnea de porc, alcoolul și camăta, și nu se supun celor care au fost prescrise de către Allah. Luptați împotriva acestora dintre iudei și creștini, până ce ei vor plăti tributul cu mână lor, cu supunere și conformare.

30 Cu adevărat, atât iudeii, cât și creștinii sunt politeiști, de vreme ce iudeii i-au făcut asociați lui Allah atunci când au pretins că Uzayr este fiul lui Dumnezeu; iar creștinii i-au făcut, de asemenea, asociați lui Allah, susținând că Iisus, Mesia, este fiul lui Dumnezeu. Aceste cuvinte inventate le-au rostit cu gurile lor, fără a avea nicio dovadă pentru aceasta. Și prin acestea ei se asemănă idolatrilor de mai înainte de ei, care au spus: „Cu adevărat, îngerii sunt fiicele lui Allah". Mult mai presus este El de cele pe care ei le spun! Allah să-i nimicească! Cum de se îndepărtează ei astfel de Adevărul cel limpede, către nelegiuire și necredință?!

31 Iudeii îi iau pe învățații lor, iar creștinii pe călugării lor, drept dumnezei pe care îi adoră afară de Allah, și ei le fac permis lor cele care le-au fost oprite de către Allah, și le opresc ceea ce le-a fost permis de către Allah. Iar creștinii l-au luat pe Mesia, Iisus fiul Mariei, ca dumnezeu, împreună cu Allah. În vreme ce Allah nu le-a poruncit învățaților iudei, și nici călugărilor creștini, și nici lui Uzayr, și nici lui Iisus fiul Mariei, decât să Îl adore numai pe El, Unicul, și să nu Îi facă nimic asociat Lui. Căci El, Preaslăvitul este un Dumnezeu Unic, și nu există alt adorat întru dreptate în afară de El. Preamărit și mai presus este El de a avea vreun asociat așa cum susțin politeiștii.

Dintre pildele acestor versete:

1 - În aceste versete se află un indiciu al faptului că legarea inimii de factorii dobândirii mijloacelor necesare traiului este permisă și nu vine în contradicție cu punerea în grija lui Allah.

2 - În aceste versete se află un indiciu al faptului că obținerea mijloacelor necesare traiului nu sunt rezultatul efortului personal ci, mai curând, o binecuvântare de la Allah Preaînaltul, a cărui împărțire a fost luată de către El în grija Sa.

3 - Jizia taxa percepută nemusulmanilor care trăiesc în statul Islamic pentru protecția oferită lor este una dintre cele trei posibilități pe care islamul le oferă inamicilor, obiectivul acesteia fiind acela de a face ca totul să se afle în mâna musulmanilor, prin privarea de putere a celor necredincioși.

4 - Nelegiuirea și răul de care sunt caracterizați evreii sunt cele care i-au condus către cutezanța lor față de Allah.

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔواْ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَيَأْبَى ٱللَّهُ إِلَّآ أَن
يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ٣٢ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ
رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ
الحزب ٢٠ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ ٣٣ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓاْ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْأَحْبَارِ وَٱلرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ
أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۗ وَٱلَّذِينَ
يَكْنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِى
سَبِيلِ ٱللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٣٤ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا
فِى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُواْ مَا كُنتُمْ
تَكْنِزُونَ ٣٥ إِنَّ عِدَّةَ ٱلشُّهُورِ عِندَ ٱللَّهِ ٱثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ مِنْهَآ
أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ ۚ فَلَا تَظْلِمُواْ فِيهِنَّ
أَنفُسَكُمْ ۚ وَقَٰتِلُواْ ٱلْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا
يُقَٰتِلُونَكُمْ كَآفَّةً ۚ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُتَّقِينَ ٣٦

(32) Acești necredincioși, precum și alții care se află în vreuna dintre religiile strâmbei credințe [necredinței], prin cele pe care ei le inventează și tăgăduirea celor cu care a venit Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) voiesc să atace islamul și să îl facă să dispară, și să facă să dispară [toate] argumentele clare și dovezile limpezi în sensul Unicității lui Allah și al faptului că cele cu care a venit trimisul Său sunt adevărate. Însă Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, nu va face decât să desăvârșească religia Sa și să o facă vădită, și să o ridice deasupra altor religii, chiar dacă necredincioșii urăsc desăvârșirea religiei Sale și înălțarea ei, căci Allah este Cel care o va împlini, și o va vădi, și o va înalța, iar dacă Allah a voit un lucru, voința oricui altcuiva a pierit.

(33) Allah, Preaslăvitul, este este Cel care l-a trimis pe profetul Său – Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu Coranul, care este o bună călăuzire pentru oameni, și cu religia Adevărului, care este islamul, pentru ca ea să fie biruitoare asupra oricărei alte religii, prin argumentele, dovezile și legile sale, chiar dacă politeiștii urăsc acest lucru.

(34) O, voi cei care credeți și pliniți cele pe care Allah vi le-a prescris! Mulți dintre rabini și călugări mănâncă averile oamenilor pe nedrept, prin mituire și alte modalități ilicite, și îi împiedică pe oameni de la a intra în religia lui Allah! Iar acelora, care strâng aur și argint, și nu plătesc Dania pentru acestea, vestește-le,-o, tu, profetule! – întristarea în Ziua Judecății și o osândă dureroasă.

(35) În Ziua Judecății, vor fi încinse în focul Gheenei cele pe care ei le-au strâns și nu au plătit ceea ce li se impunea lor de drept. Și când se va fi întețit vâltoarea lor, le vor fi puse pe frunțile, laturile și spinările lor. Și li se va spune lor, cu mustrare: „Acestea sunt averile pe care voi le-ați strâns și nu ați plătit ceea ce vi se impunea de drept pentru ele! Așadar, gustați consecința nefastă a celor pe care le-ați strâns și nu ați oferit ceea ce vi se impunea de drept pentru ele, precum și pedeapsa pentru aceasta.

(36) Numărul lunilor anului în rânduiala lui Allah și legea Sa este de douăsprezece, prin cele pe care Allah le-a prestabilit în Tablele bine păstrate [Al Lauh alMahfuudz], încă de pe când El a făcut cerurile și pământul. Dintre aceste douăsprezece luni, patru sunt sfinte și Allah a interzis lupta în timpul acestora. Trei dintre aceste luni sunt consecutive: Dhul Qadda, Dhul Hijja, Muharram, și una dintre ele este separată, iar aceasta este Rajab. Această menționare a numărului lunilor anului și faptul că patru dintre acestea sunt sfinte, dovedesc religia cea dreaptă. Și nu săvârșiti în timpul lor nedreptate împotriva sufletelor voastre prin lupta în decursul lor și pângărirea sfințeniei lor! Și luptați uniți împotriva politeiștilor, întocmai cum și ei luptă împreună împotriva voastră! Și să știți că Allah este cu cei care au frică de El prin plinirea poruncilor Sale și delăsarea de intedicțiile Sale, El îi susține și îi face pe ei fermi! Iar pe cel împreună cu care este Allah, nimeni nu îl poate învinge.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Religia lui Allah este vădită și izbânditoare, indiferent de cât ar încerca inamicii să o distrugă, ca o formă de ură și invidie din partea lor.

2 - Interzicerea luării averilor oamenilor pe nedrept și a opririi lor de la calea lui Allah Preaînaltul.

3 - Interzicerea strângerii averilor fără a dărui din acestea pe calea lui Allah.

4 - Menținerea smereniei față de Allah, atât în ascuns, cât și în mod public, mai ales în condițiile luptei împotriva necredincioșilor, pentru că dreptcredinciosul se teme de Allah și arată smerenie față de El în toate împrejurările.

إِنَّمَا ٱلنَّسِيٓءُ زِيَادَةٞ فِي ٱلۡكُفۡرِۖ يُضَلُّ بِهِ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ يُحِلُّونَهُۥ عَامٗا وَيُحَرِّمُونَهُۥ عَامٗا لِّيُوَاطِـُٔواْ
عِدَّةَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ فَيُحِلُّواْ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُۚ زُيِّنَ لَهُمۡ
سُوٓءُ أَعۡمَٰلِهِمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡكَٰفِرِينَ
٣٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَا لَكُمۡ إِذَا قِيلَ لَكُمُ
ٱنفِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱثَّاقَلۡتُمۡ إِلَى ٱلۡأَرۡضِۚ أَرَضِيتُم
بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا مِنَ ٱلۡأٓخِرَةِۚ فَمَا مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ٣٨ إِلَّا تَنفِرُواْ يُعَذِّبۡكُمۡ
عَذَابًا أَلِيمٗا وَيَسۡتَبۡدِلۡ قَوۡمًا غَيۡرَكُمۡ وَلَا تَضُرُّوهُ
شَيۡـٔٗاۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٣٩ إِلَّا تَنصُرُوهُ
فَقَدۡ نَصَرَهُ ٱللَّهُ إِذۡ أَخۡرَجَهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ثَانِيَ ٱثۡنَيۡنِ
إِذۡ هُمَا فِي ٱلۡغَارِ إِذۡ يَقُولُ لِصَٰحِبِهِۦ لَا تَحۡزَنۡ إِنَّ ٱللَّهَ
مَعَنَاۖ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَيۡهِ وَأَيَّدَهُۥ بِجُنُودٖ
لَّمۡ تَرَوۡهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلسُّفۡلَىٰۗ
وَكَلِمَةُ ٱللَّهِ هِيَ ٱلۡعُلۡيَاۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٤٠

(37) Amânarea sacralității unei luni sfinte pentru o altă luna și înlocuirea ei cu aceasta, așa cum făceau arabii în perioada ignoranței, nu este decât o sporire a necredinței, deasupra necredinței lor în Allah. De vreme ce ei nu au crezut în legea Sa cu privire la lunile sfinte, prin aceasta, Satana îi rătăcește, prin instituirea acestui rău obicei. Într-un an ei îngăduiesc [pentru luptă] o luna care de fapt este sfântă prin înlocuirea ei cu o alta dintre celelalte luni, și un alt an o socotesc sfântă, pentru ca să potrivească numărul lunilor pe care Allah le-a socotit sfinte. Și dacă ei au încălcat lunile alese de către Allah, ei nu fac permisă o luna, decât interzicând o alta în locul ei. Astfel îngăduiesc ei ceea ce a oprit Allah dintre lunile sfinte și încalcă porunca Sa. Faptele lor rele le sunt înfrumusețate de Satana și astfel ei continuă să le împlinească, printre acestea numărându-se și emiterea inovației prin care amână o lună sfântă și o înlocuiesc cu o alta. Și Allah nu călăuzește neamul de necredincioși, încăpățânați în necredința lor.
(38) O, voi cei care credeți în Allah și în profetul Său și împliniți cele ce v-au fost prescrise! Ce-i cu voi? Cum de, atunci când ați fost chemați la luptă pe calea lui Allah pentru a-i ucide pe dușmanii voștri, ați amânat-o și ați fost înclinați să rămâneți în casele voastre?! Oare v-au plăcut vouă mai mult încântarea trecătoare și plăcerile pasagere ale acestei vieți lumești decât binecuvântările veșnice pe care Allah le-a promis în Viața de Apoi celor care luptă pe calea Sa? Plăcerea acestei vieți lumești, în comparație cu Lumea de Apoi este infimă! Și oare cum s-ar putea, astfel, ca un om înțelept să aleagă ceea ce este trecător și efemer, renunțând la ceea ce este veșnic, și ceea ce este infim și neînsemnat în defavoarea a ceea ce este măreț?! (39) O, voi, dreptcredincioșilor! Dacă voi nu purcedeți la luptă pe calea lui Allah împotriva inamicilor voștri, Allah vă va pedepsi cu înjosire, chin dureros și alte pedepse, și vă va schimba cu un alt neam de oameni supuși lui Allah, care dacă vor fi chemați la luptă, vor porni, cu repeziciune. Și voi nu-I veți putea dăuna cu nimic lui Allah prin încălcarea poruncii Sale, căci El Își este Atotsuficient Sieși, și nu este în nicio nevoie de voi, în vreme ce voi sunteți în permanență în nevoie de El. Și Allah este cu putere peste toate, și nimic nu este prea greu pentru El. El poate face să izbândească religia Sa și profetul Său, chiar și fără voi. (40) O, voi, dreptcredincioșilor! Dacă voi nu-i veniți în ajutor profetului lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și nu răspundeți chemării sale la luptă pe calea lui Allah, să știți că Allah l-a ajutat pe el și mai înainte, fără ca voi să fiți împreună cu el, atunci când idolatrii l-au alungat pe el, împreună cu Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el). Când ei doi, singuri, se aflau în peștera At-Thaur înspăimântați de necredincioșii care îi căutau, și când profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a zis însoțitorului său Abu Bakr, atunci când acesta s-a temut că vor fi prinși de către idolatri: „Nu fi mâhnit, căci Allah este cu noi, prin susținerea și izbânda Sa!" Și Allah a pogorât liniștea Sa asupra inimii profetului Său și i-a venit în ajutor cu osteni dintre îngeri, care să îl susțină pe el, însă pe care voi nu îi vedeți. Și El a făcut cuvântul celor care nu credeau să fie înjosit, în timp ce cuvântul lui Allah s-a ridicat mai presus, atunci când islamului a fost înălțat. Iar Allah este Cel Puternic în Natura Sa, și în Stăpânirea și Împărăția Sa, și El este Cel Înțelept în orânduirea, prescripțiile și legile Sale.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Atâta vreme cât faptele care încalcă legea lui Allah se perpetuează fără a fi negate, este posibil ca repulsia față de acestea să dispară din sufletele oamenilor și să ajungă să fie considerate obiceiuri și fapte bune și benefice. 2 - Nepărăsirea lor în cazul în care se emite o atenționare cu privire la păcatele majore atrage cele mai crunte pedepse, datorită consecințelor negative majore. 3 - Virtuțile liniștii sufletești și faptul că aceasta este dintre cele mai mărețe binecuvântări de la Allah pentru robul Său în timp de încercări și teamă acerbă, în care inimile oamenilor se rătăcesc. Iar aceasta vine în funcție de gradul de cunoaștere de către om a Domnului său, și de încrederea sa în promisiunea Lui sinceră, de credință și curajul său. 4 - Întristarea îi poate caracteriza uneori pe supușii lui Allah cei dreptcredincioși, mai ales atunci când se tem pentru pierderea unei chestiuni de interes public.

ٱنفِرُواْ خِفَافٗا وَثِقَالٗا وَجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ
٤١ لَوۡ كَانَ عَرَضٗا قَرِيبٗا وَسَفَرٗا قَاصِدٗا لَّٱتَّبَعُوكَ
وَلَٰكِنۢ بَعُدَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلشُّقَّةُۚ وَسَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ
لَوِ ٱسۡتَطَعۡنَا لَخَرَجۡنَا مَعَكُمۡ يُهۡلِكُونَ أَنفُسَهُمۡ وَٱللَّهُ
يَعۡلَمُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ٤٢ عَفَا ٱللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمۡ
حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْ وَتَعۡلَمَ ٱلۡكَٰذِبِينَ
٤٣ لَا يَسۡتَـٔۡذِنُكَ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ أَن
يُجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُتَّقِينَ ٤٤
إِنَّمَا يَسۡتَـٔۡذِنُكَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ
وَٱرۡتَابَتۡ قُلُوبُهُمۡ فَهُمۡ فِي رَيۡبِهِمۡ يَتَرَدَّدُونَ ٤٥ ۞ وَلَوۡ الحِزب ٢٠
أَرَادُواْ ٱلۡخُرُوجَ لَأَعَدُّواْ لَهُۥ عُدَّةٗ وَلَٰكِن كَرِهَ ٱللَّهُ ٱنۢبِعَاثَهُمۡ
فَثَبَّطَهُمۡ وَقِيلَ ٱقۡعُدُواْ مَعَ ٱلۡقَٰعِدِينَ ٤٦ لَوۡ خَرَجُواْ فِيكُم
مَّا زَادُوكُمۡ إِلَّا خَبَالٗا وَلَأَوۡضَعُواْ خِلَٰلَكُمۡ يَبۡغُونَكُمُ
ٱلۡفِتۡنَةَ وَفِيكُمۡ سَمَّٰعُونَ لَهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٤٧

(41) O, voi, dreptcredincioșilor! Purcedeți la luptă pe calea lui Allah, întru ușurință ori greutate și luptați cu averile și sufletele voastre! Căci această purcedere a voastră și luptă pe calea lui Allah este mai bună pentru voi, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, decât rămânerea voastră acasă și legarea inimilor voastre de siguranța voastră și a averilor voastre; iar dacă voi pricepeți aceasta, atunci aveți grijă de ea! (42) Dacă ar fi fost cele la care îi chemi pe ipocriții care îți cer să le permiți rămânerea acasă un câștig ușor sau o călătorie scurtă, în care nu există vreo greutate, atunci te-ar fi urmat ei, o, tu, profetule! Însă distanța li s-a părut lor prea grea și lungă pentru a ajunge la inamici, și astfel ei au încălcat porunca. Iar ipocriții care au cerut permisiunea de a nu participa la luptă, vor jura pe Allah atunci când te vei întoarce la ei, spunând: „De-am fi putut noi, am fi purces laolaltă cu voi la luptă!" Ei se supun pe ei înșiși pieirii, atrăgând asupra lor pedeapsa lui Allah, din cauza nelegiuirii lor, și datorită acestor jurăminte mincinoase. Allah știe că ei sunt mincinoși în cele pe care le susțin, precum și în aceste jurăminte ale lor. (43) O, tu, profetule! Allah te-a iertat pe tine pentru hotărârea ta de a le permite încălcarea poruncii de a ieși la luptă. Oare de ce le-ai permis tu lor, înainte de a-i descoperi pe cei sinceri întru pretextele pe care le-au invocat și de a-i cunoaște pe cei mincinoși, astfel încât să le oferi permisiune doar celor sinceri dintre ei?!

(44) O, tu, profetule! Nu sta în firea celor care cred în Allah și în Ziua de Apoi să îți ceară îngăduință de a sta de-o parte atunci când este vorba să lupte pe calea lui Sa cu averile și cu sufletele lor. Dimpotrivă, imediat cum îi vei chema pe ei, ei vor răspunde de îndată și vor lupta oferind averile și sufletele lor. Iar Allah este Bineștiutor al supușilor Săi care sunt cu frică, și care nu cer permisiunea de a încalcă porunca lui Allah decât în virtutea unor motive reale, care îi opresc de la a ieși împreună cu tine la luptă. (45) O, tu, profetule! Ci cei care îți cer ție îngăduință de a nu participa la lupta pe calea lui Allah, nu sunt alții decât ipocriții care nu cred în Allah și nici în Ziua de Apoi, și ale căror inimi s-au umplut de îndoială în privința religiei lui Sale, căci, din pricina îndoielii lor, ei sovăie confuzi și nu sunt călăuziți către adevăr. (46) Dacă ei ar fi fost sinceri în cele pe care le pretind, că au vrut să purceadă împreună cu tine la luptă pe calea lui Allah, ar fi făcut ei pregătiri pentru aceasta. Însă nu I-a fost plăcuta lui Allah purcederea lor împreună cu tine și El a făcut să pară grea pentru ei această ieșire, până într-acolo că au ales rămânerea în casele lor. Și pentru că neparticiparea lor îi întrista pe dreptcredincioși, Allah i-a liniștit, înștiințându-i că ieșirea la luptă ar fi fost mai rea decât rămânerea lor acasă. (47) Și este mai bine pentru voi că acești ipocriți nu au ieșit împreună cu voi. Și de-ar fi purces ei laolaltă cu voi, n-ar fi făcut decât să sporească stricăciunea printre voi, prin cele cărora le dau curs, precum dezamăgirea și incertitudinea, și s-ar fi grăbit întru răspândirea vrajbei și a neînțelegerilor în rândurile voastre. Și printre voi, o, dreptcredincioșilor, ar fi fost unii care să dea ascultare minciunilor vehiculate, și le-ar fi acceptat și răspândit, provocând discordie între voi. Dar Allah este Bineștiutor al ipocriților nelegiuiți, care răspândesc intrigă și suspiciune printre dreptcredincioși.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Obligativitatea de a luptă pe calea lui Allah, sacrificând viața și bunurile deținute, de câte ori situația o impune. 2 - Credința mincinoasă atrage pieirea. 3 - Obligativitatea precauției cu privire la precipitare, precum și necesitatea verificării și deliberării, ferindu-te de a fi acaparat de aparentă lucrurilor, impunerea examinării atente și a stăpânirii de sine în cazul luării anumitor decizii. 4 - Printre expresiile protecției lui Allah pentru dreptcredincioși se numără și descurajarea ipocriților și oprirea lor de la ieșirea la luptă împreună cu supușii Săi dreptcredincioși, ca o îndurare și o binecuvântare pentru dreptcredincioși, ferindu-i de a se amesteca printre ei cei care, în loc să le fie folositori, le-ar fi făcut și mai mult rău.

لَقَدِ ٱبۡتَغَوُاْ ٱلۡفِتۡنَةَ مِن قَبۡلُ وَقَلَّبُواْ لَكَ ٱلۡأُمُورَ حَتَّىٰ
جَآءَ ٱلۡحَقُّ وَظَهَرَ أَمۡرُ ٱللَّهِ وَهُمۡ كَٰرِهُونَ ٤٨ وَمِنۡهُم
مَّن يَقُولُ ٱئۡذَن لِّي وَلَا تَفۡتِنِّيٓۚ أَلَا فِي ٱلۡفِتۡنَةِ سَقَطُواْۗ وَإِنَّ
جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةُۢ بِٱلۡكَٰفِرِينَ ٤٩ إِن تُصِبۡكَ
حَسَنَةٞ تَسُؤۡهُمۡۖ وَإِن تُصِبۡكَ مُصِيبَةٞ يَقُولُواْ قَدۡ
أَخَذۡنَآ أَمۡرَنَا مِن قَبۡلُ وَيَتَوَلَّواْ وَّهُمۡ فَرِحُونَ ٥٠ قُل
لَّن يُصِيبَنَآ إِلَّا مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَنَا هُوَ مَوۡلَىٰنَاۚ وَعَلَى
ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٥١ قُلۡ هَلۡ تَرَبَّصُونَ بِنَآ إِلَّآ
إِحۡدَى ٱلۡحُسۡنَيَيۡنِۖ وَنَحۡنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمۡ أَن يُصِيبَكُمُ ٱللَّهُ
بِعَذَابٖ مِّنۡ عِندِهِۦٓ أَوۡ بِأَيۡدِينَاۖ فَتَرَبَّصُوٓاْ إِنَّا مَعَكُم
مُّتَرَبِّصُونَ ٥٢ قُلۡ أَنفِقُواْ طَوۡعًا أَوۡ كَرۡهٗا لَّن يُتَقَبَّلَ
مِنكُمۡ إِنَّكُمۡ كُنتُمۡ قَوۡمٗا فَٰسِقِينَ ٥٣ وَمَا
مَنَعَهُمۡ أَن تُقۡبَلَ مِنۡهُمۡ نَفَقَٰتُهُمۡ إِلَّآ أَنَّهُمۡ كَفَرُواْ
بِٱللَّهِ وَبِرَسُولِهِۦ وَلَا يَأۡتُونَ ٱلصَّلَوٰةَ إِلَّا وَهُمۡ
كُسَالَىٰ وَلَا يُنفِقُونَ إِلَّا وَهُمۡ كَٰرِهُونَ ٥٤

48 Acești ipocriți s-au străduit să facă stricăciune prin divizarea cuvântului dreptcredincioșilor și dispersarea lor înaintea bătăliei de la Tabuk. Și ei au căutat și să-ți încurce ție treburile prin trucurile lor, sperând că vor afecta determinarea ta. Până ce a venit izbânda lui Allah și sprijinul Său acordat ție, și El a făcut să învingă religia Sa și să fie înjosiți dușmanii Săi, în pofida urii și a dorinței lor ca nedreptatea să învingă adevărul.

49 Printre ipocriți sunt unii care aduc pretexte inventate, spunând: „O, trimis al lui Allah, îngăduiește-mi mie să nu particip la bătălie și nu mă obliga pe mine să ies la luptă împreună cu tine pentru a nu fi lovit eu de vreun păcat și pentru a nu cădea în ispita femeilor inamicilor dacă le voi privi!" Și oare nu au căzut ei într-o ispită mai mare decât cea pe care o pretind, aceasta nefiind alta decât încercarea ipocriziei și a încălcării poruncii lui Allah? Și în Ziua Judecății, Gheena îi va cuprinde pe cei necredincioși și niciunul nu va avea scăpare.

50 O, tu, profetule! Dacă ai parte de ceva bun, precum o izbândă sau o pradă de război, aceasta nu le va fi lor pe plac și îi va întrista. Iar dacă te lovește o nenorocire, sau o greutate sau izbândește asupra ta vreun dușman, atunci zic acești ipocriți: „Noi am avut grijă de noi înșine și am fost prevăzători atunci când nu am ieșit la luptă așa cum au făcut dreptcredincioșii, când ei au fost loviți de ucidere și luarea în captivitate!" Apoi, acești fățarnici se îndepărtează către familiile lor, bucuroși că se află în siguranță.

51 O, tu, profetule! Spune-le acestor ipocriți: „Nu ne va atinge pe noi nimic în afară de ceea ce ne-a prescris Allah! El, Preaslăvitul, este Domnul nostru și Ocrotitorul nostru, la Care noi căutăm adăpost! Și noi în Allah ne încredem în tot ceea ce ne privește, și numai în grija Lui, Unicul, dreptcredincioșii își pun toate lucrurile lor, El le este lor de ajuns și El le este lor cel mai bun Ocrotitor!"

52 O, tu, profetule! Spune-le lor: „Ce așteptați voi, pentru noi, alta decât, ori izbânda, ori martiriul pe calea lui Allah?! Iar noi așteptăm pentru voi ca Allah să vă lovească cu o osândă de la El, prin care să vă nimicească pe voi; sau să vă osândească prin mâinile noastre, ucigându-vă sau luându-vă ca prizonieri, atunci când ni se va permite. Așadar așteptați voi sfârșitul nostru! Dar și noi suntem în așteptarea sfârșitului vostru, împreună cu voi!”

53 O, tu, profetule! Spune-le: „Dacă dăruiți de bunăvoie sau de nevoie, oricum nu se va primi niciodată de la voi, datorită necredinței și nelegiuirii voastre întru nesupunere față de Allah!"

54 Și darurile lor nu sunt primite decât din trei motive: faptul că ei nu au crezut în Allah și în trimisul Său, și că ei nu vin la Rugăciune decât numai cu lene și greutate, și că ei nu dăruiesc din averile lor de bună voie, ci doar dacă sunt obligați; pentru că ei nu caută răsplata rugăciunilor lor și nici a cheltuielii lor la Allah.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dintotdeauna ipocriții au încercat să îi rănească pe musulmani prin intrigi și spionaj.

2 - Oprirea de la luptă pe calea lui Allah este dintre cele mai mari stricăciuni și dintre cele mai crunte încercări care se pot produce, și reprezintă un păcat și o formă de nesupunere, atât față de Allah, cât și față de trimisul Său.

3 - În aceste versete musulmanii sunt învățați să nu se întristeze pentru cele care se abat asupra lor, pentru a nu deveni slabi și a se diminua puterea lor. Și să fie cu acceptare față de cele pe care Allah le-a prescris lor, căutând Mulțumirea lui Allah, fiind convinși de faptul că El voiește victoria religiei Sale.

4 - Indolența întru plinirea rugăciunii, dăruirea în pofida voinței și dorirea recompensei materiale iminente pentru acestea sunt dintre semnele slăbiciunii credinței și smereniei față de Allah.

فَلَا تُعۡجِبۡكَ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُمۡۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم
بِهَا فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَتَزۡهَقَ أَنفُسُهُمۡ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ
٥٥ وَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنَّهُمۡ لَمِنكُمۡ وَمَا هُم مِّنكُمۡ وَلَٰكِنَّهُمۡ
قَوۡمٞ يَفۡرَقُونَ ٥٦ لَوۡ يَجِدُونَ مَلۡجَـًٔا أَوۡ مَغَٰرَٰتٍ أَوۡ مُدَّخَلٗا
لَّوَلَّوۡاْ إِلَيۡهِ وَهُمۡ يَجۡمَحُونَ ٥٧ وَمِنۡهُم مَّن يَلۡمِزُكَ فِي
ٱلصَّدَقَٰتِ فَإِنۡ أُعۡطُواْ مِنۡهَا رَضُواْ وَإِن لَّمۡ يُعۡطَوۡاْ مِنۡهَآ إِذَا
هُمۡ يَسۡخَطُونَ ٥٨ وَلَوۡ أَنَّهُمۡ رَضُواْ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ
وَقَالُواْ حَسۡبُنَا ٱللَّهُ سَيُؤۡتِينَا ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ وَرَسُولُهُۥٓ
إِنَّآ إِلَى ٱللَّهِ رَٰغِبُونَ ٥٩ ۞ إِنَّمَا ٱلصَّدَقَٰتُ لِلۡفُقَرَآءِ وَٱلۡمَسَٰكِينِ نصف الحزب
وَٱلۡعَٰمِلِينَ عَلَيۡهَا وَٱلۡمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمۡ وَفِي ٱلرِّقَابِ
وَٱلۡغَٰرِمِينَ وَفِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِۖ فَرِيضَةٗ
مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٦٠ وَمِنۡهُمُ ٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ
ٱلنَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٞۚ قُلۡ أُذُنُ خَيۡرٖ لَّكُمۡ يُؤۡمِنُ
بِٱللَّهِ وَيُؤۡمِنُ لِلۡمُؤۡمِنِينَ وَرَحۡمَةٞ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ
مِنكُمۡۚ وَٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ رَسُولَ ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٦١

(55) O, tu, profetule! Să nu te uluiască averile ipocriților și copiii lor și nici să nu le consideri tu a fi un bine pentru ei, căci consecința deținerii averilor și copiilor lor este nefastă! Allah voiește să-i pedepsească prin greutatea și truda cu care ei le obțin, precum și prin nenorocirile ce pogoară asupra acestora legat de ele; până ce Allah le va lua sufletele lor întru necredință și îi va pedepsi cu veșnicia în cea mai de jos treaptă a Focului.
(56) Ipocriții va jură vouă în mod mincinos pe Allah că ei sunt cu adevărat dintre voi, însă ei nu sunt dintre voi în sinea lor, chiar și dacă ei o pretind. Ci ei sunt un neam care se teme să fie ajuns de uciderea și luarea în captivitate, care i-a ajuns pe politeiști; și pentru aceasta ei vădesc islamul, ca o formă de disimulare și precauție.
(57) Dacă ar găsi acești ipocriți un refugiu într-o fortăreață în care să se apere, sau ar găsi peșteri în munți în care să se ascundă, ori ar găsi un tunel în care să intre pentru a se adăposti, ei s-ar îndrepta către acestea, luând-o la fugă. (58) O, tu, profetule! Printre ipocriți sunt unii care te ponegresc pentru împărțirea milosteniilor, atunci când ei nu obțin ceea ce își doresc din acestea. Dacă li se dăruiesc lor cele pe care și le doresc, ei sunt mulțumiți, dar de nu li se dăruiesc lor din ele, ei se înfurie!
(59) Dacă acești ipocriți care te insultă cu privire la împărțirea milosteniilor ar fi mulțumiți de ceea ce Allah le-a prescris lor și din care le-a fost dăruite de către trimisul Său și ar zice: „Ne este de ajuns Allah! Ne va dărui nouă Allah din harul Său ceea ce El voiește și tot astfel și trimisul Lui ne va da din cele cu care l-a dăruit Allah. Noi numai spre Allah ne îndreptăm, rugându-ne, pentru a ne dărui din Harul Său!" Dacă ar face astfel, aceasta ar fi mai bun pentru ei decât să te acuze pe tine. Și atunci când ei l-au acuzat pe profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu privire la împărțirea lor, Allah le-a arătat lor modalitățile [exacte] de distribuire a acestora și cei care sunt îndreptățiți de drept pentru a le primi, ca o absolvire a profetului Său de acuzațiile lor și, a spus: (60) Milosteniile din dania obligatorie trebuie să fie împărțite numai pentru cei săraci, care sunt nevoiașii ce dețin o anumită sumă dintr-o îndeletnicire sau slujbă, însă nu le sunt suficienți și s-ar putea ca nimeni să nu aibă cunoștință de situația lor, și pentru sărmanii care aproape că nu dețin nimic, iar starea lor nu le este ascunsă oamenilor, datorită situației lor clare sau spuselor lor; și pentru mesagerii care sunt trimiși de către conducător să colecteze aceste milostenii; și pentru necredincioșii ale căror inimi se adună întru credință, pentru acceptarea islamului, sau pentru cei a căror credință este slabă, pentru a o întări, sau pentru cei al căror rău este îndepărtat prin aceasta, și pentru slobozirea robilor, și pentru cei îndatorați greu, care nu fac risipă și nici nu păcătuiesc, dacă nu reușesc să onoreze împrumutul luat, și pentru pregătirea luptătorilor pe calea lui Allah, și pentru călătorul aflat pe drum și rămas fără niciun mijloc de venit. Această orânduire întru împărțirea milosteniilor obligatorii [zakat] este o poruncă de la Allah, iar El este Atoateștiutor al beneficiilor pentru supușii Săi și Înțelept în orânduirea și legea Sa.
(61) Și printre ipocriți sunt unii care-l necăjesc pe profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) prin vorbele lor și au spus atunci când au văzut bunăvoința sa (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Cu adevărat, el îi ascultă pe toți și se încrede în ei, și nu face nicio diferență între adevăr și nedreptate.” Spune-le lor, o, profetule: „Profetul nu aude decât ceea ce este bun și el crede în Allah și îi crede pe dreptcredincioșii care-i vorbesc și arată îndurare față de ei, căci el a fost trimis ca o îndurare pentru cei care cred în el!” Iar aceia care-l mâhnesc (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în orice fel, vor avea parte de un chin dureros.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Averile și urmașii pot fi un motiv al pedepsirii în viața lumească, și, de asemenea, și în Viața de Apoi. Așadar, omul să ia aminte și să se raporteze la ele în sensul care aduce Mulțumirea Domnului său, prin intermediul cărora să primească salvarea sa. 2 - Distribuția daniei se realizează conform deciziei celor aflați la conducere, în funcție de necesitățile categoriilor îndreptățite pentru a primi din bunurile strânse și din suma de bani existentă. 3 - Atacarea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu privire la misiunea sa este o formă de necredință și atrage cu sine un chin dureros. 4 - Omul trebuie să audă ce este bun și să evite să asculte ceea ce este rău, și să ocolească răul și corupția într-un mod onorabil.

يَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ لَكُمۡ لِيُرۡضُوكُمۡ وَٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَحَقُّ
أَن يُرۡضُوهُ إِن كَانُواْ مُؤۡمِنِينَ ٦٢ أَلَمۡ يَعۡلَمُوٓاْ أَنَّهُۥ مَن
يُحَادِدِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَأَنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدٗا فِيهَاۚ
ذَٰلِكَ ٱلۡخِزۡيُ ٱلۡعَظِيمُ ٦٣ يَحۡذَرُ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ أَن
تُنَزَّلَ عَلَيۡهِمۡ سُورَةٞ تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمۡۚ قُلِ ٱسۡتَهۡزِءُوٓاْ
إِنَّ ٱللَّهَ مُخۡرِجٞ مَّا تَحۡذَرُونَ ٦٤ وَلَئِن سَأَلۡتَهُمۡ
لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلۡعَبُۚ قُلۡ أَبِٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ
وَرَسُولِهِۦ كُنتُمۡ تَسۡتَهۡزِءُونَ ٦٥ لَا تَعۡتَذِرُواْ قَدۡ كَفَرۡتُم
بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡۚ إِن نَّعۡفُ عَن طَآئِفَةٖ مِّنكُمۡ نُعَذِّبۡ طَآئِفَةَۢ
بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ مُجۡرِمِينَ ٦٦ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتُ
بَعۡضُهُم مِّنۢ بَعۡضٖۚ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡمُنكَرِ وَيَنۡهَوۡنَ
عَنِ ٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَقۡبِضُونَ أَيۡدِيَهُمۡۚ نَسُواْ ٱللَّهَ فَنَسِيَهُمۡۚ
إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٦٧ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ
وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلۡكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ هِيَ
حَسۡبُهُمۡۚ وَلَعَنَهُمُ ٱللَّهُۖ وَلَهُمۡ عَذَابٞ مُّقِيمٞ ٦٨

(62) O, voi, dreptcredincioșilor! Ca să câștige mulțumirea voastră, ipocriții se jură pe Allah în fața voastră, că ei nu vor mai spune nimic care să îl necăjească pe profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Însă Allah și trimisul Său sunt mai vrednici de mulțumirea lor, prin credința sinceră și plinirea de fapte bune, dacă ei sunt cu adevărat credincioși.

(63) Oare nu știu acești ipocriți că, prin faptele lor ei, de fapt, se împotrivesc lui Allah și trimisului Său, și că cel care se împotrivește astfel, în Ziua Învierii va avea parte de focul Gheenei, în care veșnic va avea sălaș?! Și aceasta este o înjosire și o mare rușine!

(64) Cei fățarnici se tem că Allah va pogorî profetului Său o sură care să vestească dreptcredincioșilor necredința ce se află ascunsă în inimile lor. O, tu, profetule! Spune: „Continuați voi să vă bateți joc și să calomniați religia, o, ipocriților! Și Allah va scoate la iveală cele de care voi vă temeți, prin pogorârea unei sure sau prin înștiințarea profetului Său cu privire la aceasta!"

(65) O, tu, profetule! Dacă-i vei întreba pe ipocriți despre insultarea și calomnierea dreptcredincioșilor, după ce Allah ți-a arătat ție aceasta, atunci zic ei:„Noi vorbeam între noi și glumeam, nu am fost serioși în cele pe care le-am spus!" Spune, o, tu, profetule: „Oare voi Îl luați în derâdere pe Allah și semnele Sale și pe trimisul Lui?!"

(66) Nu vă dezvinovățiți cu aceste pretexte mincinoase! Voi ați făcut vădită necredința luând-o în derâdere, după ce voi o țineați ascunsă mai înainte. Iar dacă Noi iertăm o parte dintre voi datorită delăsării lor de ipocrizie și a căinței lor și a devoțiunii față de Allah, Noi osândim o altă parte dintre voi, pentru că ei persistă în ipocrizia lor și nu se căiesc!

(67) Bărbații fățarnici și femeile fățarnice sunt la fel în privința ipocriziei lor, și ei sunt opuși dreptcredincioșilor. Ei poruncesc ceea ce este oprit, și opresc de la ceea ce este potrivit, și sunt zgârciți în privința averilor lor și nu cheltuiesc pe calea lui Allah. Ei L-au uitat pe Allah și supunerea față de El și i-a uitat și El pe ei și călăuzirea lor. Fățarnicii sunt cei care au părăsit supunerea față de Allah și drumul adevărului, către păcătuire și calea rătăcirii.

(68) Allah a făgăduit fățarnicilor și necredincioșilor care nu s-au căit, că îi va pătrunde în focul Gheenei și veșnic vor sălășlui în el! Aceasta le va fi de ajuns lor ca pedeapsă! Allah i-a alungat de sub îndurarea Sa și vor avea ei parte de chin veșnic.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Defectele ipocriților sunt multiple, și dintre acestea și credința lor mincinoasă, adversitatea arătată față de Allah și de trimisul Său, luarea în derâdere a Coranului și a profetului și a dreptcredincioșilor, teama de pogorârea unei sure din Coran care să dezvăluie situația lor reală, pretextele lor conform cărora ei glumeau și se jucau atunci când au insultat ceea ce ținea de religia lui Allah, ca o recunoaștere a vinovăției lor, însă pretextul invocat de ei a fost mai rău decât greșeala în sine.

2 - Bătaia de joc față de religie și a legilor acesteia nu este acceptată, iar discuțiile defăimătoare în privința Cărții lui Allah, a profetului Său și a atributelor Sale reprezintă o formă de necredință.

3 - Ipocrizia este o boală incurabilă inerentă oamenilor, iar cei ce o dețin se asemănă între ei, indiferent de epoca în care trăiesc, îndemnând la ceea ce este rău și interzicând ceea ce este bun, zgârcindu-se și oprindu-se de la a cheltui pe calea lui Allah pentru lupta sfântă, precum și de la dăruirea celor care li se impun de drept.

4 - Răsplata este pe măsura faptei, iar cel care se delasă de poruncile lui Allah și făptuiește ceea ce El a interzis, va fi exclus de Allah de sub Îndurarea Sa.

كَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ كَانُوٓاْ أَشَدَّ مِنكُمۡ قُوَّةٗ وَأَكۡثَرَ أَمۡوَٰلٗا
وَأَوۡلَٰدٗا فَٱسۡتَمۡتَعُواْ بِخَلَٰقِهِمۡ فَٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِخَلَٰقِكُمۡ
كَمَا ٱسۡتَمۡتَعَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُم بِخَلَٰقِهِمۡ وَخُضۡتُمۡ
كَٱلَّذِي خَاضُوٓاْۚ أُوْلَٰٓئِكَ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا
وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٦٩ أَلَمۡ يَأۡتِهِمۡ
نَبَأُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ قَوۡمِ نُوحٖ وَعَادٖ وَثَمُودَ وَقَوۡمِ
إِبۡرَٰهِيمَ وَأَصۡحَٰبِ مَدۡيَنَ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَٰتِۚ أَتَتۡهُمۡ رُسُلُهُم
بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ
أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٧٠ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ بَعۡضُهُمۡ
أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ
وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ سَيَرۡحَمُهُمُ ٱللَّهُۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ
٧١ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةٗ فِي جَنَّٰتِ عَدۡنٖۚ
وَرِضۡوَٰنٞ مِّنَ ٱللَّهِ أَكۡبَرُۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٧٢

(69) O, voi, ipocriților! Voi sunteți, în necredință și batjocură, asemenea comunităților mincinoase de dinaintea voastră! Au fost ei chiar și mai puternici decât voi și au avut chiar și mai multe averi și mai mulți copii. Și s-au bucurat ei de partea prescrisă lor dintre plăcerile și poftele acestei lumi. Și v-ați bucurat și voi de partea prescrisă vouă dintre acestea,-o, voi, fățarnicilor! -, așa cum s-au bucurat comunitățile mincinoase de dinaintea voastră de partea lor. Și ați intrat voi în nelegiuire, tăgăduind adevărul și calomniindu-l pe profet, așa cum și ei au fost nelegiuiți prin tăgăduirea și calomnierea profeților lor. Cei caracterizați de aceste atribute înjositoare, sunt cei ale căror fapte au fost în zadar, datorită contaminării lor în fața lui Allah, prin necredința lor. Și aceștia sunt cei pierduți, care și-au risipit propriile suflete, purtându-le către cauzele pieirii.

(70) Oare nu a ajuns la ei vestea despre cele pe care le-au săvârșit popoarele mincinoase de mai înainte de ei și pedeapsa care le-a fost aplicată lor: despre neamul lui Noe, al lui Hud, al lui Salih, al lui Avraam, despre locuitorii din Madyan și despre cetățile neamului lui Lot? Trimișii lor le-au adus semne limpezi și dovezi clare. Allah nu a voit să le facă nedreptate, și au fost avertizați de profeții lor, ci ei înșiși și-au făcut nedreptate, prin necredința lor față de Allah și tăgăduirea trimișilor Săi.

(71) Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați și sprijin unii altora, datorită unirii lor întru credință. Ei poruncesc ceea ce este cuvenit, aceasta reprezentând tot ceea ce îi este plăcut lui Allah Preaînaltul în diverse forme de supunere, precum credința în Unicitatea lui Allah și rugăciunea; și opresc de la ceea ce este neîngăduit, și anume tot ceea ce îl mâniază pe Allah, precum necredința și camăta. Ei împlinesc Rugăciunea pe deplin și în mod complet, și se supun lui Allah și trimisului Său. Cei caracterizați de aceste calități nobile, sunt cei ce vor intra sub îndurarea lui Allah, căci Allah este Cel Puternic, care nu poate fi de nimeni învins, și Cel Preaînțelept în crearea, orânduirea și legiuirea Sa.

(72) Allah le-a promis dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor că în Ziua Învierii îi va admite în Grădini cu palate pe sub care curg pâraie, în care vor avea sălaș veșnic și, în ele nu vor muri și nici nu vor fi privați de binecuvântările acesteia. Și le-a promis cămine bune în Grădinile cele veșnice. Însă mulțumirea lui Allah asupra lor este mai măreață decât acestea; iar o astfel de răsplată este o izbândă nemărginită, și nu există vreo alta care să o poată egala!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Motivul pedepsirii necredincioșilor și ipocriților este același din toate vremurile, și anume preferința arătată vieții lumești în defavoare Vieții de Apoi și bucurarea de aceasta, precum și a faptului că ei i-au acuzat de minciună pe profeți și au dat dovadă de viclenie, înșelându-i și trădându-i.

2 - Distrugerea națiunilor și a popoarelor predecesoare din cauza necredinței lor și a tăgăduirii profeților este o lecție și o pildă pentru cei cu minte.

3 - Neamul credinței este o singură națiune, unită, cooperantă și în într-ajutătoare, iar inimile lor sunt unite întru solidaritate, afecțiune și empatie.

4 - Mulțumirea Domnului împărăției cerurilor și a pământului este mai presus de binecuvântările grădinilor Paradisului, întrucât împlinirea sufletească este mai presus de cea materială.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلۡكُفَّارَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱغۡلُظۡ عَلَيۡهِمۡۚ
وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ٧٣ يَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ مَا قَالُواْ
وَلَقَدۡ قَالُواْ كَلِمَةَ ٱلۡكُفۡرِ وَكَفَرُواْ بَعۡدَ إِسۡلَٰمِهِمۡ وَهَمُّواْ
بِمَا لَمۡ يَنَالُواْۚ وَمَا نَقَمُوٓاْ إِلَّآ أَنۡ أَغۡنَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ
مِن فَضۡلِهِۦۚ فَإِن يَتُوبُواْ يَكُ خَيۡرٗا لَّهُمۡۖ وَإِن يَتَوَلَّوۡاْ يُعَذِّبۡهُمُ
ٱللَّهُ عَذَابًا أَلِيمٗا فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۚ وَمَا لَهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ
مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ٧٤ ۞ وَمِنۡهُم مَّنۡ عَٰهَدَ ٱللَّهَ لَئِنۡ ءَاتَىٰنَا — ثلاثة أرباع الحزب ٢٠
مِن فَضۡلِهِۦ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
٧٥ فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُم مِّن فَضۡلِهِۦ بَخِلُواْ بِهِۦ وَتَوَلَّواْ وَّهُم
مُّعۡرِضُونَ ٧٦ فَأَعۡقَبَهُمۡ نِفَاقٗا فِي قُلُوبِهِمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ يَلۡقَوۡنَهُۥ
بِمَآ أَخۡلَفُواْ ٱللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُواْ يَكۡذِبُونَ ٧٧
أَلَمۡ يَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ سِرَّهُمۡ وَنَجۡوَىٰهُمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ
عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ ٧٨ ٱلَّذِينَ يَلۡمِزُونَ ٱلۡمُطَّوِّعِينَ مِنَ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ فِي ٱلصَّدَقَٰتِ وَٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهۡدَهُمۡ
فَيَسۡخَرُونَ مِنۡهُمۡ سَخِرَ ٱللَّهُ مِنۡهُمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٩

(73) O, tu, profetule! Luptă împotriva necredincioșilor cu sabia, și luptă împotriva fățarnicilor cu vorba și discursul doveditor, și fii aspru cu fiecare dintre ei; căci ei sunt neamul acestor arme și sălașul lor va fi Gheena în Ziua Judecății, și ce rău lăcaș vor avea ei.

(74) Ipocriții se jură în mod mincinos pe Allah, că nu te-au calomniat și nici nu au înjosit religia ta, așa cum a ajuns la tine vestea despre ei. Însă ei au spus cele pe care tu le-ai aflat despre ei dintre cele în care nu cred, precum și vădirea necredinței după ce mai înainte pretinseseră credința. Și propuseseră ceea ce nu puteau împlini-uciderea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Și ei nu au alta a reproșa în afară de aceea ce nu poate constitui un reproș, și anume faptul că Allah i-a binecuvântat și i-a făcut bogați dăruindu-le din harul Lui pogorât asupra profetului Său. Iar de se vor căi la Allah pentru ipocrizia lor, va fi mai bine pentru ei. Însă dacă ei se vor delăsa de cererea de iertare de la Allah, ei vor fi osândiți cu un chin dureros, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, în focul Iadului. Și nu vor avea ei pe pământ ocrotitor care să îi salveze de pedeapsă.

(75) Și dintre ipocriți sunt unii care au făcut legământ cu Allah, spunând: „De ne va da nouă Allah din harul Său, vom da noi milostenii celor sărmani și vom fi noi dintre cei evlavioși, ce plinesc fapte bune!"

(76) Dar când Allah, Preaslăvitul, le-a dat din harul Său, nu au plinit cele asupra cărora s-au legat în fața lui Allah, ci au păstrat numai pentru ei averile lor și nu au dăruit pentru milostenii nimic, și au întors spatele, lepădându-se de credință.

(77) Și El a făcut astfel încât sfârșitul lor să fie fățărnicia întărită în inimile lor pană în Ziua Învierii, drept pedeapsă pentru încălcarea legământului făgăduit lui Allah și pentru că ei au mințit.

(78) Oare nu știu acești ipocriți că Allah cunoaște viclenia și înșelătoria pe care ei le ascund în întâlnirile lor și că Allah este Bineștiutor al tuturor lucrurilor neștiute? Și nimic din faptele lor nu îi sunt ascunse Lui și îi va răsplăti pentru ele.

(79) Pe aceia care îi ponegresc pe dreptcredincioșii, care de bunăvoie fac milostenii cu ușurință, dar nu află pentru a oferi decât puțin din rodul trudei lor, și îi iau în derâdere pe ei spunând: „Ce beneficiu ar putea aduce milosteniile lor", pe aceia îi va lua și Allah în derâdere, ca o răsplată pentru luarea de către ei în derâdere a dreptcredincioșilor, și ei vor avea parte de osânda dureroasă.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Obligativitatea luptei împotriva necredincioșilor și a ipocriților, căci lupta împotriva necredincioșilor se realizează cu puterea brațului și cu celelalte diverse tipuri de arme de luptă, în vreme ce lupta împotriva ipocriților se desfășoară prin discuții verbale.

2 - Ipocriții sunt dintre cei mai răi oameni, pentru că ei sunt înșelători, răspunzând bunătății cu răutate.

3 - În aceste versete se află un indiciu al faptului că nerespectarea legământului și încălcarea promisiunii duce la ipocrizie; iar musulmanul trebuie să fie excesiv de prevăzător în această privință.

4 - În aceste versete se află o elogiere a forței fizice și a faptei, sugerând faptul că aceasta se află pe aceeași treaptă cu averea deținută. Aceasta este un principiu important prezentat în considerarea originii averii și a importanței muncii.

ٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ أَوۡ لَا تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ إِن تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ سَبۡعِينَ مَرَّةٗ
فَلَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ لَهُمۡۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۗ
وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ٨٠ فَرِحَ ٱلۡمُخَلَّفُونَ بِمَقۡعَدِهِمۡ
خِلَٰفَ رَسُولِ ٱللَّهِ وَكَرِهُوٓاْ أَن يُجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَالُواْ لَا تَنفِرُواْ فِي ٱلۡحَرِّۗ قُلۡ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرّٗاۚ
لَّوۡ كَانُواْ يَفۡقَهُونَ ٨١ فَلۡيَضۡحَكُواْ قَلِيلٗا وَلۡيَبۡكُواْ كَثِيرٗا جَزَآءَۢ
بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٨٢ فَإِن رَّجَعَكَ ٱللَّهُ إِلَىٰ طَآئِفَةٖ
مِّنۡهُمۡ فَٱسۡتَـٔۡذَنُوكَ لِلۡخُرُوجِ فَقُل لَّن تَخۡرُجُواْ مَعِيَ أَبَدٗا وَلَن
تُقَٰتِلُواْ مَعِيَ عَدُوًّاۖ إِنَّكُمۡ رَضِيتُم بِٱلۡقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٖ فَٱقۡعُدُواْ
مَعَ ٱلۡخَٰلِفِينَ ٨٣ وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٖ مِّنۡهُم مَّاتَ أَبَدٗا وَلَا تَقُمۡ
عَلَىٰ قَبۡرِهِۦٓۖ إِنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُواْ وَهُمۡ فَٰسِقُونَ
٨٤ وَلَا تُعۡجِبۡكَ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَأَوۡلَٰدُهُمۡۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُم
بِهَا فِي ٱلدُّنۡيَا وَتَزۡهَقَ أَنفُسُهُمۡ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ ٨٥ وَإِذَآ
أُنزِلَتۡ سُورَةٌ أَنۡ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَجَٰهِدُواْ مَعَ رَسُولِهِ ٱسۡتَـٔۡذَنَكَ
أُوْلُواْ ٱلطَّوۡلِ مِنۡهُمۡ وَقَالُواْ ذَرۡنَا نَكُن مَّعَ ٱلۡقَٰعِدِينَ ٨٦

(80) O, tu, profetule! Roagă-te de iertare pentru ei, dacă vei vrea, sau nu te ruga de iertare pentru ei! Căci chiar de te vei ruga de iertare pentru ei de șaptezeci de ori, cei mai mulți dintre ei nu vor dobândi iertarea lui Allah! Și aceasta pentru că ei nu cred în Allah și în Trimisul Său, iar Allah nu-i călăuzește pe cei care încalcă Legea Sa cu bună știință.

(81) S-au bucurat aceia dintre ipocriți care au încălcat porunca lui Allah și nu au ieșit la luptă în bătălia de la Tabuk, rămânând în casele lor, în urma Trimisului lui Allah, și nu au voit să lupte cu bunurile lor și cu sufletele lor pe calea lui Allah, așa cum luptau dreptcredincioșii, și au zis descurajator fraților lor dintre ipocriți: „Nu purcedeți la luptă pe dogoarea aceasta!", iar bătălia de la Tabuk era tocmai în sezonul călduros. Spune-le lor, o, tu, profetule: „Focul Gheenei, care îi așteaptă pe ipocriți este mult mai dogoritor decât această dogoare de care fugiți!". Dacă ei ar pricepe!

(82) Lasă-i pe acești ipocriți care refuză lupta pe calea lui Allah să râdă o vreme, în această viață trecătoare, căci ei vor plânge îndelung în Viața lor cea veșnică de Apoi, drept răsplată pentru necredința, greșelile și păcatele pe care le-au agonisit în viața lumească.

(83) O, tu, profetule! Dacă Allah te va aduce înapoi la o parte dintre acești ipocriți, a căror ipocrizie a fost arătată limpede, și ei îți vor cere îngăduința de a porni la luptă împreună cu tine, spune-le lor: „Voi nu veți ieși împreună cu mine și nici nu veți lupta alături de mine niciodată,-o, voi, ipocriților!-, ca o pedeapsă pentru voi, și o prevenire de stricăciunea și răul pe care le-ar putea atrage prezența voastră alături de mine! Voi ați acceptat pedeapsa și ați acceptat să nu ieșiți la luptă în bătălia de la Tabuk, ședeți, așadar, cu cei ce rămân acasă, dintre bolnavi, femei și copii!"

(84) O, tu, profetule! Și nu te ruga nicicând pentru vreunul dintre ipocriții care mor și nu sta lângă mormântul lui, rugându-te pentru iertarea lui! Aceasta pentru că ei nu au crezut în Allah și în trimisul Său și s-au săvârșit întru nesupunere. Iar pentru aceștia nici nu trebuie să împlinești rugăciunea de înmormântare și nici nu trebuie să te rogi pentru ei.

(85) O, tu, profetule! Și să nu te uluiască averile și copiii acestor ipocriți, căci Allah voiește doar să îi pedepsească pe ei prin ele în această viață lumească, prin greutățile întâlnite întru aceasta, și a necazurilor ce se abat asupra lor și pentru ca sufletele să le fie luate, în vreme ce ei se află în necredință.

(86) Și când este revelată o sură de la Allah asupra profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în care se poruncește credința în Allah și lupta pe calea Sa, cei cu stare dintre ei te roagă să-i scutești de luptă zicând: „Lasă-ne pe noi să rămânem împreună cu cei care rămân acasă în virtutea unor motive întemeiate, precum cei slabi și neputincioși.”

Dintre pildele acestor versete: **1 - Necredinciosul nu poate trage foloasele cererii de iertare, și nici ale faptelor sale bune, atâta vreme cât rămâne necredincios.**

2 - Versetele indică capacitatea limitată a perspectivei omului care, de obicei, privește la situația concretă în care el se află și nu privește la viitor și la consecințele ce pot apărea.

3 - Neglijența față de actele de adorare atunci când timpul prescris lor a sosit este un motiv de atragere a pedepsei lui Allah și o formă de privare a robului lui Allah de la a le împlini și a obține virtuțile aferente.

4 - În aceste versete se află indicația legitimității rugăciunii de înmormântare pentru dreptcredincioși și, vizitarea mormintelor lor și ruga pentru ei după moartea lor, așa cum profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să facă.

رَضُوا۟ بِأَن يَكُونُوا۟ مَعَ ٱلْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ٨٧ لَٰكِنِ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ
جَٰهَدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْخَيْرَٰتُ ۖ
وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ٨٨ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ٨٩
وَجَآءَ ٱلْمُعَذِّرُونَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ ٱلَّذِينَ
كَذَبُوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۚ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ٩٠ لَّيْسَ عَلَى ٱلضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى ٱلْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا۟ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۚ
مَا عَلَى ٱلْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٩١
وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ إِذَا مَآ أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ أَجِدُ
مَآ أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا۟ وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ ٱلدَّمْعِ
الجزء ١١ الحزب ٢١ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا۟ مَا يُنفِقُونَ ٩٢ ۞ إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى
ٱلَّذِينَ يَسْتَـْٔذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوا۟ بِأَن يَكُونُوا۟
مَعَ ٱلْخَوَالِفِ وَطَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٩٣

87 Acești ipocriți au acceptat pentru ei înșiși înjosirea și umilința, atunci când au acceptat să nu participe la lupta sfântă. Și Allah a pecetluit inimile lor, datorită necredinței și ipocriziei lor, și ei nu pricep care sunt lucrurile cu adevărat benefice.

88 Însă Trimisul și cei care au crezut laolaltă cu el, nu s-au delăsat de lupta pe calea lui Allah, asemenea celorlalți, ci au luptat pe calea lui Allah cu averile și cu sufletele lor. Aceștia vor avea ca răsplată la Allah beneficii lumești, precum izbânda și prăzile de război, precum și beneficiile Vieții de Apoi, prin intrarea în Paradis și obținerea izbânzii mult dorite și mântuirea de ceea ce este terifiant și înfricoșător.

89 Allah a pregătit pentru ei Grădini cu palate pe sub care curg pâraie, în care ei vor sălășlui veșnic. Iar aceasta este marea izbândă, pe care nicio alta nu o poate egala.

90 Și a venit un grup de oameni dintre beduinii din Medina și împrejurimi, cerând îngăduință de la profetul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru ca să li se dea voie să nu iasă la luptă pe calea lui Allah, iar alții nu au ieșit la luptă, fără ca nici măcar să ceară permisiunea de a rămâne acasă, datorită neîncrederii lor în profet și a necredinței lor în promisiunea lui Allah. Însă pe aceștia îi va lovi osânda dureroasă datorită necredinței lor.

91 Pentru că ei au motive întemeiate, nu este nici un păcat. Pentru cei slăbi, femei, copii, bolnavi, bătrâni, nevăzători, nevoiașii care nu au din ce să cheltuiască pentru pregătirea de luptă, însă ei sunt cu credintă, sinceri și devotați față de Allah și de trimisul Său și au plinit Legea Lui. Împotriva celor care fac bine, dintre aceștia, nu este nicio cale de învinuire, căci Allah este Iertător și Îndurător în privința greșelilor celor care fac bine.

92 Și nici împotriva acelora care nu au participat la luptă pe calea lui Allah pentru că atunci când au venit la tine,-o, tu, profetule!-, cerându-ți să-i porți pe animale de călărie, le-ai zis: „Nu găsesc animale pe care să vă port!", și ei s-au întors de la tine cu ochii plini de lacrimi, de mâhnire că ei nu găsesc ce să ofere, nici de la ei, și nici de la tine.

93 Și atunci când a fost menționat faptul că nu vor fi învinovățiți aceia care au o scuză plauzibilă, au fost menționați și aceia cărora li se impune pedeapsa și tragerea la răspundere și a spus: „Ci calea de învinuire,-o, tu, profetule!- este numai împotriva acelora care îți cer îngăduința de a nu participa la luptă, cu toate că ei ar putea participa la aceasta, datorită faptului că ei dețin mijloacele materiale necesare pentru a se pregăti. Ei au acceptat pentru ei înșiși umilința și înjosirea prin rămânerea împreună cu femeile rămase acasă. Și a pecetluit Allah inimile lor, însă ei nu știu, și nu are influență asupra lor nicio îndrumare sfătuitoare. Și ei, datorită acestei pecetluiri, nu știu unde este beneficiul lor pentru a-l alege, și nici unde este ceea ce le este nociv, pentru a-l ocoli.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Luptătorii pe calea lui Allah se vor bucura de binecuvântări în această viață lumească, și chiar dacă ei nu ar avea parte de acestea, ei se vor bucura de izbânda obținerii Paradisului și mântuirea de chinul Iadului în Viața de Apoi.
2 - În principiu, binefăcătorul generos nu trebuie luat la întrebări pentru apariția vreunui deficit.
3 - Celui care a intenționat să facă un bine, apoi a făcut tot posibilul, cu seriozitate și determinare, în sensul plinirii acelui fapt, dar nu a reușit să îl ducă la bun sfârșit, îi va fi acordată aceeași răsplată precum celui care a plinit respectiva faptă. 4 - Islamul este o religie dreaptă și logică și a instaurat pedeapsa și acuzarea ipocriților care au cerut să fie scutiți de luptă pe calea lui Allah, în vreme ce ei erau dintre bogătași care aveau capacitatea de a participa la luptă, cu averile și sufletele lor.